

DUPĂ SPLENDIDA VICTORIE ASUPRA CEHOSLOVACIEI,
MIERCURI, ULTIMUL OBSTACOL: ȚARA GALILOR

SUCCES!

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VĂ!

FOTBAL

REVISTĂ
SĂPTĂMÎNALĂ
ANUL VI

286

JOI
18 NOIEMBRIE 1971
12 PAGINI
2 LEI

GOLUL LUI DOBRIN: 2-1!

FOTOGRAFIE PREMIATĂ

Foto: L. ADORJAN

DESCHIDEM
TRADIȚIONALA
NOASTRĂ
ANCHETĂ
PENTRU
„TROFEUL
FOTBAL '71“

CINE VA FI DESEMNAT
„CEL MAI BUN
FOTBALIST
ROMÂN
AL ANULUI?“

VĂ INVITĂM SĂ INDICAȚI
PE PRIMII 5 JUCĂTORI, ÎN
ORDINEA PREFERINȚELOR
DUMNEAVOASTRĂ

Completați cuponul de
participare din pag. 5

**ETAPA DE IERI
A DIVIZIEI A**

● GOLURI PUȚINE,
NUMAI VICTORII LA
LIMITA ● U.T.A. ȘI-A
MĂRIT AVANSUL LA
3 PUNCTE! ● F. C.
ARGHES, SINGURA
VICTORIE ÎN DEPLA-
SARE ● ECHIPELE
OASPE AU REALIZAT
5 PUNCTE ● MAI
POATE EVITA C.F.R.
CLUJ RETROGRADA-
REA? ● ÎN PRIMA RE-
PRIZĂ A CELOR 8 ME-
CIURI, UN SINGUR
GOL!

Citiți relatări în pag. 12.

INITIATIVE. Una dintre cele mai apreciate inițiative ale organelor sportive gălățene a fost aceea a organizării campionatului municipal de minifotbal (trei serii, pe categorii de vîrstă), în care sînt angrenate 18 echipe. Cu cîteva zile în urmă, s-a încheiat turul acestei atractive întreceri. Iată echipele care conduc în cele trei serii: Școala generală nr. 8 (grupa cl. III-IV), Școala generală nr. 7 (grupa cl. V-VI) și Școala generală nr. 11 (grupa cl. VII-VIII). A doua inițiativă lăudabilă este și organizarea, de către U.T.C. și C.J.E.F.S.-Galați a campionatului județean sătesc care se află în plină desfășurare și se bucură de un interes deosebit din partea pasionaților fotbalului din satele gălățene. (T. Sîrîopol — corespondent)

IN RITM DE... MELC. Cînd în apropierea podului Mihai Bravu s-a deschis șantierul bazei sportive a petroliștilor țirgovișteni, pentru care au fost alocate importante sume bănești, toată lumea și-a zis că, în scurt timp, orașul nostru, Țirgoviște, va avea încă

un stadion frumos, atît de necesar pentru desfășurarea în bune condițiuni a mișcării sportive din acest municipiu.

Dar, după efortul făcut la început — lucrările au fost inaugurate la 3 mai 1970 — entuziasmul general a scăzut brusc, termenul inaugurării acestei baze sportive (23 august 1971) nefiind respectat. Mai mult, atît de puțin se lucrează aici în ultimul timp, încît se presupune că vor mai trece încă multe luni pînă cînd sportivii petroliști țirgovișteni vor putea spune că, în sfîrșit, dispun de o bază sportivă așa cum visează de ani de zile. (M. Avanu — corespondent)

VICTORIOASĂ, VICTORIA I.M.D. Circa 100 de echipe, alcătuite din jucători nelegitimați, de la 20 de asociații sportive din municipiul Brăila, s-au întrecut de-a lungul a trei luni de zile în cadrul competiției „Cupa campionilor asociațiilor”, inițiată de Consiliul județean al sindicatelor. Competiția a avut ca etape de desfășurare întreceri pe grupe, ateliere, secții și asociații.

De remarcat faptul că „Unirea

Tricolor” a participat cu peste 30 de echipe. Întrecerea — pe care o dorim repetată în anii următori — a fost cîștigată de formația Victoria I.M.D. Îmbucurător este, de asemenea, faptul că multe dintre echipele participante au solicitat după aceea înscrierea în diferite competiții oficiale de felul campionatelor municipale și județene. (N. Costin — corespondent)

ȘCOALA PROFESIONALĂ — IZVOR DE TALENTE. Orașul Anina are actualmente patru echipe de fotbal: una în Divizia B, una în campionatul național al juniorilor și două în campionatele județului (seniori și juniori). Ei bine, de la Școala profesională din localitate, în ultimele trei echipe, activează 36 de elevi legitimați. Aceste rezultate se datorează în mare măsură numeroaselor acțiuni ce se organizează cu elevii acestei școli (adevărate campionate pe clase și ani de studii), dar și muncii neobosite și priceperii prof. Mihai Vanghele, pasionat descoperitor de talente. (I. Ghineț — corespondent)

DIN ACTIVITATEA CENTRELOR DE COPII ȘI JUNIORI

SPRIJIN EFICIENT PEPINIEREI BĂIMĂRENE

Centrul de copii și juniori Minerul Bata Mare cuprinde în momentul de față 140 de jucători și este condus de prof. Mihai Reșeș, într-o perfectă colaborare cu antrenorii Ștefan Weiss și Mihai Sava. Condițiile materiale existente — echipament suficient, vestiare corespunzătoare, un teren gazonat — au permis echipei centrului obținerea unor frumoase performanțe în competițiile la care au participat în cei doi ani care au trecut de la înființarea sa. Astfel, anul trecut, prima echipă de juniori a centrului a cîștigat seria a 13-a a campionatului republican al juniorilor, în timp ce a doua formație de juniori a Minerului a devenit campioană județeană în ultimii doi ani; a treia echipă de juniori obținînd locul secund în aceeași competiție. Toate aceste echipe se comportă bine și în întrecerile actuale la care participă. Prima formație de juniori se află, deocamdată, pe locul secund în seria a VIII-a a campionatului național cu 12 p și un golaveraj excelent 41-11. Echipa a doua de juniori conduce autoritar în campionatul județean iar surata ei mai mică este liderul campionatului municipal al juniorilor (golaveraj 20-5).

Desigur, la baza acestor performanțe merită să se afle munca asiduă desfășurată de antrenorii centrului, dar și talentul indiscutabil al unor jucători de perspectivă printre care se află Alexandru Terheș, Florian Năprădean, Adrian Meșos, Dan Hotico, Ioan Marta, Vasile Bontea, Ioan Șomcuteanu, Iosif Lebovici, Ioan Stet, Cornel Pop, Florin Meze, Alexandru Dallos, Ștefan Hofmeister, Zoltan Crisun, Ioan Toth, Liviu Matzi, Alexandru Pop. Fără îndoială că mulți dintre acești foarte tineri jucători

vor fi promovați în rândurile unor formații divizionare, în echipa Minerului, antrenată de Andrei Sepel, care se interesează de aproape de activitatea centrului. Pepiniera băimăreană se bucură însă de un sprijin substanțial și din partea conducerii asociației Minerul, precum și a organelor sportive locale. În acest sens merită subliniat contribuția tuturor acestor factori la organizarea, vara, a unor serii de trialuri necesare depistării elementelor dotate. Această preocupare figurează permanent pe agenda antrenorilor Reșeș, Sava și Weiss, ea oferind garanția că, în acest fel, centrul își îndeplinește principalul său obiectiv, acela pentru care de fapt a și fost înființat.

V. SĂSĂRANU
corespondent

REZULTATELE CAMPIONATULUI TRIAL DE LA HUNEDOARA

În vederea depistării unor elemente dotate pen-

tru cel mai îndrăgit dintre sporturi, clubul sportiv „Corvinul”, C.J.E.F.S. Hunedoara și Consiliul municipal al organizației pionierilor, au organizat recent, în orașul oțelărilor hunedoreni, un campionat municipal între cartiere, la care au participat echipe alcătuite din elevi ai claselor V-VIII. Trei echipe sînt în joc a fost cîștigat de formația Cartierului O.M., alcătuită din elevii ai Școlii generale nr. 3.

Cel mai bun jucător depistat cu acest prilej au fost selecționați pentru centrul de copii, unde și-au început deja pregătirea sub îndrumarea antrenorului Pîrvu Abagiu. Printre aceștia se numără și Gh. Scurtu, Constantin Puiu, Benjamin Pop, Valer Perca.

Valentin Manta și Ioan Vișki au fost considerați a fi cei mai tehnici și disciplinați jucători ai campionatului. Ambii sînt elevi în clasa a VIII-a a Școlii generale nr. 3. Au jucat în linia de atac a echipei care a cîștigat competiția, dovedindu-se deosebit de înzestrați pentru posturile pe care au evoluat.

IOAN VLAD
corespondent

Valentin Manta

Ioan Vișki

SUGESTII...

„Mă numesc Ion Ciprian David. Sînt elev la Școala generală nr. 1 din Cluj; și la orice școală din țară, și la noi există mulți elevi cărora le place fotbalul. Îi practicăm mai mult în orele noastre libere. Am început chiar și un campionat interstrăzi care e în plină desfășurare...”

— Foarte frumos, felicitări!... „Stați să vedeți că nu-i chiar așa de frumos. E adevărat, avem înțelegerea celor mai mulți dintre părinți și președinți de comitete de blocuri, dar întîmpinăm și foarte multe greutăți. Jucăm pe niște terenuri ca vai de lume, improvizate într-un parc al cartierului Gheorgheni. Și pe lângă faptul că nu prea avem echipament, Simion Ște-

— Parcă spuneți că vă place fotbalul?
— Mă pasionează chiar. Ca dovadă, colecționez... mingi!

Desen de AL. CLENCIU

CAMPIONATUL JUDEȚEAN VÎLCEA

DISCIPLINA NU FACE PROGRESE...

S-a afirmat, și nu fără temel, că — o dată cu promovarea Chimiei Rm. Vilcea în Divizia B, cu comportările bune ale echipei Unirea Drăgășani, Lotrul Brezoi și Oltul Rm. Vilcea în Divizia C, mărirea numărului de echipe în campionatul județean (de la 16 la 24), atenția acordată întrecerilor rezervate copiilor și juniorilor — fotbalul vilcean a făcut frumoși pași înainte. Afirmatia este cu atît mai îndreptățită, cu cît la cele patru echipe divizionare s-a observat, în ultimul timp, cu mică excepție, tendința vădită spre un joc bun, pronunțat ofensiv, desfășurat în limitele regulamentare.

Dar, nu aceleași lucruri se pot spune și despre competiția celor 24 de echipe — campionatul județean. Majoritatea acestor formații au în rândurile lor jucători care, etapă de etapă, manifestă comportări sub aspectul disciplinei. Iată, de la începutul campionatului și pînă în prezent, 39 de jucători au fost sancționați cu 112 etape suspendare, iar alți 19 au primit ultime avertismente!

Metodistul cu problemele fotbalului din cadrul C.J.E.F.S. Vilcea, NICOLAE POP, ne spune, însă, ferm convins:

— În ultimul timp, numărul abaterilor de la disciplina competițională a scăzut simțitor. Este un fapt evident.

Oare, chiar așa să fie? Am răsfățat atent toate dosarele sendințelor subcomisiei de disciplină și concludia pe care am tras-o contrazice afirmația metodistului Nicolae Pop. Dacă în primele patru etape ale campionatului au fost sancționați 11 jucători (49 etape suspendare), începînd cu etapa a V-a numărul lor a crescut la... 28! Pentru proteste la deciziile arbitrilor, loviri reciproce, injurii au fost aspru pedepsiți jucătorii Emil Pîrumbescu, Nicolae David, Dumitru Paraschiv (Victoria Frințești), Dumitru Tița și Nicolae Mutu (Progresul Bunești), Nicolae Anuța (Flacăra Horezu) etc.

Mai mult, în ultimele etape au existat și cîteva cazuri ieșite din comun care via, de asemenea, să-l contrazică pe metodistul consiliului județean. Partida Progresul Bunești — Cozia Rm. Vilcea s-a încheiat în min. 86, la scorul de 2-0 pentru Cozia. În acest minut, conducătorul jocului, Constantin Marcu, a hotărît să-l elimine de pe te-

ren, pentru lovirea gravă a unui adversar, pe jucătorul Mihai Murăraș, de la Progresul, Vinovatul, nu numai că nu a părăsit terenul dar, împreună cu coechipierul său, Mihai Șerban, s-a repezit la arbitru molestîndu-l. Sub presiunea întregii echipe locale, pentru a scăpa din minile bătașilor, arbitrul a fost nevoit să inapoieze celor vinovați legitimațiile reținute. Cum era și normal, echipa Progresul și jucătorii în cauză au fost sancționați.

Dar, dacă suspendarea echipei pînă la sfîrșitul turului (în fond pe două etape) este o măsură bine chibzuită, faptul că Murăraș și Șerban s-au ales doar cu suspendări pe 6 luni, ni se pare a fi — în raport cu actualul săvîrșit — o sancțiune destul de blîndă. Desigur, este foarte

- 39 DE JUCĂTORI PEDEPSIȚI
- BĂTAȘII DIN BUNEȘTI!
- E SUFICIENT DOAR O ȘEDINȚĂ INSTRUCȚIVĂ?

bine că la Bunești s-a ținut o ședință educativă cu jucătorii și organele locale. Dar trebuie, oare, așteptate asemenea abateri grave de la spiritul de sportivitate, de la etica cetățenească, pentru a organiza astfel de ședințe instructive, pentru a lua din timp unele măsuri care să prevină abateri ca cele de la Bunești?

Acum, în perioada cînd în întreaga țară, în toate domeniile de activitate, se fac eforturi mari, cînd pretutindeni se desfășoară o susținută muncă politico-educativă, este absolut necesar ca și în activitatea sportivă, mai ales la nivelul competițiilor locale și de masă, asociațiile sportive, organizațiile de tineret, antrenorii și instructorii să facă eforturi continue pentru a educa în spiritul principiilor moralei noastre socialiste pe jucătorii lor, față de care au astfel de îndatoriri. În acest sens, considerăm că organele sportive vilcene au încă serios de lucru.

I. RĂCHITELEANU
corespondent

DUEL PROVINȚIE — CAPITALĂ?

„Sînt din Sebeș-Alba și voiam mai de mult să vă scriu. Sînt un pasionat cititor al revistei „FOTBAL”, pe care o apreciez foarte, foarte mult!”

— Mulțumim, tovarășe Mihai Reisenauer.

„Trebuie să spun de la început că sînt un înflăcărat suporter al echipei arădene U.T.A.”

— Sînteți un om fericit, nu? U.T.A. joacă bine, cîștigă meci după meci, e liderul campionatului...

„De fapt nu despre U.T.A. și rezultatele obținute de arădeni vreau să vă scriu, ci despre cu totul altceva. Întîi. De ce oare antrenorii echipei naționale omit sistematic din preocupările lor cîțiva excelenți jucători din provincie? De ce acordă gir nelimitat unor jucători bucureșteni care de mult nu mai corespund?”

— Este adevărat că la lotul național ar putea fi chemați — așa cum specificați — și jucătorii ca Ianul, Kun II, Broșovschi, Olteanu (F.C. Argeș), Crău etc. Dar tot la fel de adevărat este și faptul că acei jucători bucureșteni pe care dv. nu-i mai vedeți făcînd față echipei naționale au demonstrat deseori că, chiar așa ieșiți din formă cum erau, atunci cînd

au fost chemați să apere culorile echipei naționale și-au rogăsit vigoarea și ambiția, puterea de concentrare și tenacitatea, reușind să nu se facă de ris, să etaleze comportări apreciate.

„Al doilea aspect care mă șochează este cel al transferărilor. An de an Bucureștiul solicită și primește ușor jucători de cîră valoare de la echipele provinciale. Cazurile Iordache, Sătmăreanu II, Mustăța, Fl. Dumitrescu, Marcu, etc. Ce primese în schimb echipele provinciale? În cel mai fericit caz un Moldovan, un Petre Nicolae sau Both. Astfel de schimburi nu se fac în mod echitabil!”

— Există un așa-zis... miraj al echipei din Capitală. El explică multe dintre transferările despre care amintii, realizate totuși prin înțelegerea dintre respectivele cluburi. Cu excepția cazului Iordache, încă nerezolvat. Cît privește al treilea aspect al scrisorii dv. — acela că echipele bucureștene sînt favoritele în privința turneeelor peste hotare — trebuie să vă spunem că: 1. toate echipele din Divizia A au făcut în acest an cel puțin un turneu peste hotare și 2. turneele nu sînt „preparate” de F.R.F., organizarea lor fiind lăsată la latitudinea fiecărui club în parte.

UN DOCUMENT DE ÎNALTĂ ȚINUTĂ PARTINICĂ, O ADEVĂRATĂ „CHARTĂ A COMUNISMULUI ÎN ACȚIUNE“

PRODUȚIA — TEREN FERTIL DE PERFEȚIONARE MORALĂ ȘI POLITICĂ

Sînt născut și crescut în Valea Jiului. Încă de tînr, după ce dovedisem că îmi place munca, că o stimez, am fost primit în organizația U.T.C. Viața de utecist îmi va stăruia întotdeauna în inimă și în amintire ca o perioadă în care am deprins felul de a gândi politic de acțiune cu îndrăzneală comunistă, de a discerne cu maturitate. M-am format și m-am călit pentru a deveni membru al partidului și dacă astăzi sînt un comunist apreciat, aceasta o datorez și organizației U.T.C. care m-a educat și căreia îi voi purta întregă mea recunoștință. Prin aceasta înțeleg însă nu simple vorbe, ci participare efectivă, nemijlocită la educarea tineretului în spiritul comunist, în spiritul muncii al cinstei și omeniei.

În calitatea mea de director al I.G.O. Petroșani și ca fost sportiv de performanță în echipa Jiul, scriu aceste rânduri sub impresia covârșitoare pe care expunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu la lucrările Plenarei C.C. al P.C.R. din 3-5 noiembrie — strălucit exemplu de analiză marxist-leninistă creatoare, principială, a fenomenelor din viața noastră contemporană — a produs-o în ființa fiecărui membru de partid, a fiecărui om al muncii. Conștiința fie-

cărui cetățean al țării a fost înarmată cu un cod al educației partinice, cu modul în care trebuie să conviețuiască și să muncească în chip comunist.

Am încercat să desprind din dezbaterile lucrărilor plenarei esențialul: ce-mi revine de făcut, care-i părțile mele de contribuție la progresul societății noastre. Și am reținut printre altele: să mă autoeduc tot timpul, să nu spun niciodată „de-acum gata, nu mai am ce învăța, sînt un om desăvîrșit”, să pătrund mai profund legile politice care guvernează astăzi societatea noastră, lumea în care trăim, să-mi racordez mai bine munca la existențele partidului, ale societății. În același timp, să fiu la locul meu de muncă, ca și în cadrul secției de fotbal a clubului Jiul, un bun și priceput activist de partid, un bun îndrumător și educator al tinerilor, să nu mă împac cu superficialitatea, cu indolența unora, să fiu un adevărat revoluționar.

În cadrul clubului Jiul, munca politico-ideologică deține un loc important printre preocupările majore ale conducerii și ale tuturor sportivilor. Sîntem hotărîți să nu facem nici un rabat acelor fotbalști care nu vor să se încadreze în procesul de producție.

Fotbalul nu este o meserie. Singurul teren fertil pentru perfecționarea morală și politică a omului nou îl reprezintă procesul de producție. A separa sportul de muncă, considerîndu-le ca două noțiuni distincte înseamnă a te separa de sensurile vieții, de dimensiunile superioare ale afirmării prin muncă în opera de edificare socialistă a patriei. Condițiile de viață și de pregătire ale fiecărui fotbalist sînt astăzi substanțial superioare față de trecut. Fiecare tînr are largi posibilități să se desăvîrșescă profesional, să-și formeze un viitor pentru a fi util societății. Așa văd eu profilul sportivului actual, înarmat cu nobile trăsături morale și de voință, cu o ridicată conștiință socială, pregătit multilateral, în pas cu viața.

Indiferent că sîntem membri ai conducerii clubului sau jucători, cu toții sîntem hotărîți ca prin gradul de participare la efort, prin calitatea muncii noastre, să ne îndeplinim în mod exemplar sarcinile, pentru a transpune în viață măsurile stabilite prin istoricul program elaborat de partid.

Ing. EMERIC FARCAȘ

VIAȚA INTERIOARĂ A ECHIPEI — IMPORTANT FACTOR PEDAGOGIC

Am citit cu atenție documentele Plenarei Comitetului Central al P.C.R. din 3-5 noiembrie privind perfecționarea activității politico-ideologice și cultural-educative în scopul dezvoltării permanente a conștiinței socialiste. În cuvîntarea rostită cu acest prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu a expus o sumă de idei care își găsesc ample implicații în viața de azi și de mine a patriei noastre, ideile-principii ale moralei și eticii omului nou, care stau la baza întregii noastre activități. În sfera acestor principii trebuie să ne inserăm și noi, sportivii, preocupările de zi cu zi.

Asupra noastră, a jucătorilor de fotbal sînt atîtînte zeci și sute de mij de priveri. Un mare număr de oameni ne judecă nu numai comportarea din joc, nu numai tehnica sau talentul pentru cel mai frumos dintre sporturi, dar și fiecare gest în parte. Nu întotdeauna ne dăm seama, dar cei mai mulți dintre cei care ne iubesc sau stimează, oameni de profesii și virste diferite, se interesează mult și de comportamentul nostru în afara vieții sportive, de modul cum ne achităm obligațiile față

de societatea în care trăim. Nu trebuie să-i dezamăgim nici într-un sens, nici în celălalt.

Pe teren, în focul unor dispute dirze, aprige, sînt inerente greșelile. Dar cum primim, noi ceilalți, greșala unui coechipier? Reusim în toate clipele grele să ne menținem calm și luciditate, să ne strîmăm nervii, să dăm o mină de ajutor celui care a greșit? De ce se uită mereu că e posibil ca în minutul următor să greșescă tot mai cel care își apostrofase coechipierul cu puțin timp mai înainte? Stăpînirea de sine, respectul față de coleg și adversar, dăruirea, abnegația, cinstea — iată trăsături care trebuie să ne caracterizeze pe fiecare. Disciplina unei echipe depinde de însușirile jucătorilor, dar într-o foarte, foarte mare măsură și de viața ei interioară. Multă lume se întreabă căruia fapt datorăm noi, studenții de la „U”, saltul făcut în această toamnă. El bine, tocmai unei adevărate vieți de echipă, unui climat de prietenie sinceră și respect.

Un alt aspect căruia documentele îi acordă o deosebită importanță este acela al modului cum

ne achităm noi, tinerii, de obligațiile pe care le avem față de societatea noastră socialistă care ne-a creat, an de an, cele mai bune condiții de viață și de studiu, obligații pe care le avem ca cetățeni. Pe sportivii fruntași în afara terenului trebuie să-i caracterizeze în primul rînd modestia. Un jucător de fotbal poate parcurge într-un timp relativ scurt drumul de la anonim la pină la momentul cînd mii de oameni îl poartă pe brațe sau îl aclamă. Mulți dintre cei ajunși în vîrfurile piramidei consideră însă că de acum totul li se cuvine, devin aroganți, plini de ei înșiși și, de aici, pînă la a păși pe drumuri greșite și un singur pas. Mulți factori trebuie să concure la instaurarea în rîndul sportivilor a modestiei, bunei cuvințe, respectului și, înainte de toate, tot viața interioară a clubului, a echipei este cel mai important. De ea depinde în mare măsură cultivarea principiilor eticii și moralei noastre socialiste pe care trebuie să se fundamenteze formarea, ca cetățean, a fiecărui sportiv.

CONSTANTIN ȘTEFAN
jucător la „U” Cluj

LA METALUL BUCUREȘTI, FOTBALUL SE CĂLEȘTE LÎNGĂ FORJĂ

Uzina „23 August” are dimensiuni în spațiu și în geografia economică a țării, impresionante. Hălele ei imense se înalță pe cîteva hectare bune de teren, pe poarta ei se scurge zilnic 11.000 de salarii. Risind o metaforă, pare un urias bun care scoate pe nări și pe gură locomotive electrice și udlaj greu. Această uzină, de proporții miniaturale, prin comparație, înainte de 23 August 1944, avea o echipă de fotbal numită „Titan”, ce lupta cu nevoile și cu adversarii mărui în campionatul municipal. Era doar o mostră concretă a emanației ideii de mișcare sportivă din mediul muncitoresc... Astăzi, uzina și-a clădit o echipă de fotbal denumită cu un cuvînt extras din dicționarul industriei grele: un cuvînt care simbolizează parcă și hrana zilnică a uriașului cel bun și țaria morală a celor care produc nemijlocit, aici, bunuri materiale: METALUL.

Metallul București, reprezentanta muncitorilor de la „23 August”, este o trîncă echipă de Divizia B. Am descins în mijlocul ei, nu la un meci duminical, nici în timpul unui antrenament de rutină, ci într-o dimineață oarecare, în aceste zile de efervescență partinică, după lucrările Plenarei Comitetului Central al P.C.R. Am vizitat, cu alte cuvinte, echipa la ea

acasă, sub acoperișul unde se plămădește, în fiecare secundă, încă o piesă necesară edificării marelui al societății noastre socialiste multilaterale dezvoltate. La club, am strîns în jurul unei mese, pe Savu Spătaru, președintele clubului, Gheorghe Tigler, vicepreședinte și responsabil cu secția de fotbal, Constantin Constantinescu, organizatorul secției și pe antrenorul echipei, Paul Popescu. Oameni sobri, competenți și responsabili, legați organic de uzină, care ne vorbește într-un spirit realist de echipa muncitorilor marilor uzine bucureștene. Ne rezintă un tablou al trecutului și prezentului acestei formații și desprindem, ca pe un fir roșu, profilul etic de bună calitate care caracterizează echipa Metallul. În contact direct, încă din perioada de practică la școala profesională, cu muncitorii uzinei, fotbalști au deprins seriozitate, abnegație și spirit de sacrificiu. S-au străduit să transpună pe teren aceste virtuți morale și comportarea generală a Metallului a oferit motive de satisfacție. Am poezii false și neconstructiv viața echipei, dacă nu am sublinia însă și fîsurile, am zice specifice, care au grevato de-a lungul anilor. Tovarășul Spătaru se face purtătorul de cuvînt al interlocutorilor noștri.

— Știm, spune el, unii din-

tre componenții echipei ne-am părăsit în cîteva ocazii. Noi sîntem, dacă se poate spune așa, victimele propriei valori a fotbalștilor pe care i-am crescut. Un calcul simplu ne dă garanția că promovarea noastră în prima divizie ar fi înecat să fie o fuzie dacă am fi avut „în mină” elementele care s-au transferat la echipa superioară în ultimii doi ani. Să știți însă că nu întotdeauna a fost o dezertare. Noi am disertat de la caz la caz și nu ne-am cramponat de paragrafele regulamentare pentru a stopa velleitățile viabile la unii fotbalști de valoare. I-am inteles și ne-am mîndrit că am putut lansa în Divizia A fotbalști ca Olteanu, Naom sau Gabriel Sandu. Noi sîntem o echipă care pînge cu un ochi după pierderi valorice ireparabile și ride cu celălalt la satisfacția de a fi recunoscuți oficial ca un laborator care oferă cadre de nădejde fotbalului românesc.

— Dar băieții unde sînt? — Potiți cu noi dacă vreți să-i vedeți, a venit răspunsul.

Am pășit în curtea uzinei, deasupra căreia plutește aerian, impunător și puternic, un imens pod rulant. Parcurgem secțiile sub impresia frumuseții fără seamăn a aceluia concret de muncă: oamenii erau aplicați deasupra mașinilor, încordați și aspri,

aveau totuși linștea izvorită din satisfacție. Iată-l pe electricianul Gh. Niculescu, pe inginerul Tudor, pe economistul Marcol, maistrul Fane Dumitru, toți foști jucători ai Metallului, care ridică o clipă ochii adresîndu-ne un salut parcă puțin complice aflînd de unde sosim. Ajungem și în hala de montaj a locomotivelor, lîngă pupiturile de comandă al șefului de echipă, Gheorghe Buruc. Comunistul Gheorghe Buruc este fost fotbalist, membru în biroul secției de fotbal și mai ales erou al muncii socialiste. Are în subordine pe fotbalști lîngă el, Minculescu și Rădulescu.

— Tovarăș Buruc, ce spun oamenii de jucătorii din secția dv.?

Gheorghe Buruc își șterge minile cu un șomoloz de cîlți. Are gesturi mecanice dar privirea albastră, limpede și bună a adunat parcă toată omenia tovarășilor săi de muncă.

— Sînt băieți buni și muncitori, ne răspunde. „Cu toții îi îndrăgim în măsura în care ei ne răspund încrederea pe terenul de sport și aici la locul de muncă. Unii mai gresesc, e drept, dar forța colectivului îi canalizează prompt pe drumul cel bun. De pildă puștină asta, Rădulescu, plecase în vară la S. C. Bacău. (Lăcătușul Alexandru Rădulescu se prop-

tise cu toată vigoarea lui de sportiv într-o chele franceză, mesterind ceva la un piston). L-am chemat în fața secției și i-am spus doar atît: Rădulescu, ești de patru ani în uzină, aici lîngă inima noastră. Ai învățat meserie, ai jucat fotbal și acum dorința de căpătuială te cheamă departe de noi. Abia a îndrăznit, rușinat, să ne privească în ochi și s-a întors singur așa cum plecase. Dar mai avem probleme de rezolvat, mai avem un jucător, Cojocaru, suspendat de club pentru atitudine infumurată. Uitați-vă în jurul dv. oamenii lucrează sub iulbul și eu vîntul înțeleg al partidului, pereții sînt pavoazați cu lozinci mobilizatoare și acest Cojocaru își permite să pretindă mai mult decît dă. Eu am încredere că el de la „energetică”, unde lucrează Cojocaru îl vor ajuta să coboare din sfera lui de fumuri de fotbalist talentat și să pălăie frumusețea, cu picioarele pe pămînt.”

Gheorghe Buruc s-a uitat brusc la fotbalistul lăcătuș Rădulescu, iar acesta înțelegînd parcă substratul micii noastre dezbateri, l-a zîmbit cu înțelese. Avea Rădulescu o bucurie lăuntrică și un sentiment de recunoștință în toată atitudinea lui.

Ion CUPEN

ETICĂ = FAIR-PLAY

DE AL MIRODAN

Elica, acest cuvînt atît de des evocat și discutat în aceste zile, este tradus în lumea fotbalului printr-o expresie care, asemeni radioului, telefonului sau automobilului, a devenit internațională, fiind scutită de traducere: fair-play.

Universul de pe gazon, reproducînd ca pe o scenă, universul celălalt, trăiește de la început sub imperativul „jocului corect”. Fair-play-ul este constituția fotbalului și oricîteori prevederile acestei constituții sînt uitate sau încălcate, societatea stadioanelor cunoaște stări malade și traumatisme impunînd o reacție energică. Spiritul nu tolerează degradarea.

E ceea ce se întîmplă acum în soccerul vest-german, de pildă, unde — descoperindu-se (cu întîrzierile de rigoare ce prezidează la efectuarea descoperirilor omeniești) că meciurile sînt vindute după tarif și pe bani gheață și că, tot așa mergîndu-se, mine va lua ființă, peste drum de Bursa din Frankfurt, o bursă neagră a golurilor — persoanele responsabile s-au desmicit și au apăsă brusc o frînă, cu riscul de a azvîrli în aer campionatul federal. E ceea ce s-a întîmplat deunăzi în Olanda cînd Ajax Amsterdam, cîștigătoarea Cupei campionilor europeni, a refuzat să joace finala intercontinentală în America de Sud pentru „sentimentalism” (?) simplul și cam candidul motiv că nu vrea să-și vadă jucătorii pe targă. E ceea ce s-a întîmplat în ultima și mult discutată ședință a comisiei de disciplină a U.E.F.A. cînd, după o bătălie care va fi citată în istoria justiției sportive, majoritatea a hotărît cunoscuta pedepsire a clubului Borussia Moenchengladbach. Adevărul este că asistăm la o mare contraofensivă a fair-play-ului; devalorizată multă vreme, privită ironic de bărbății „realiști” și considerată, gata, desuetă pe veci, eleganța a ridicat capul, luptînd pentru supraviețuire.

S-o ajutăm. Pretutindeni.

Adică, mai întîi, pe gazon: unde, jucătorii trebuie să înțeleagă că brutalitatea nu va înlocui niciodată talentul.

Pe urmă, în tribune: unde, eliberîndu-ne de prejudecată, de diplomație falsă sau de lasitate adevărată, trebuie să spunem publicului, cu franchețe brută, că a cînta după meci: „ați mincat bătaie” e semn de imbecilitate iar a arunca pietre în capul jucătorilor musafiri e barbarie.

În sfîrșit, în birourile cluburilor, arbitrilor și altor foruri fotbalistice: unde trebuie spus că fair-play-ul începe de sus sau nu mai începe de loc.

ANIMAȚII CONTINUU DE DORINȚA AUTODEPĂȘIRII

Pentru toți cetățenii patriei noastre programul adoptat de plenara C.C. al P.C.R. din 3-5 noiembrie constituie prilejul unei analize temeinice, într-un pronunțat spirit critic și autocritic, a activității desfășurate pînă în prezent, ca și a perspectivei muncii ce trebuie împlinită de noi în cadrul marelui operă de fărîmire a societății socialiste multilaterale dezvoltate.

Activez de mulți ani, în afara sarcinilor de producție, într-un domeniu — acela al culturii fizice și sportive — căruia îi revine un rol de seamă în marea bătălie pentru traducerea în fapte a acestui vast program de dimensiuni istorice din

viața poporului nostru. Și ca unul care mă simt nemijlocit legat de fotbalul de performanță, în calitatea de arbitru divizionar, aș vrea să mă refer în cuprinsul acestor rânduri la două aspecte, deosebit de semnificative din practica noastră a acelor care sîntem chemați să asigurăm normala desfășurare a spectacolului sportiv.

Și este vorba, în primul rînd, de necesitatea pregătirii cu conștiințozitate și cu simț de răspundere a tuturor celor cărora li se încredințează dificila, dar nobila sarcină a conducerii meciurilor de fotbal, indiferent de caracterul competițional și de importanța întîlnirilor. Ce înseamnă de fapt acest lucru? Evident, o bună pregătire presupune înainte de toate, o perfectă cunoaștere a prevederilor regulamentare ca și respectarea măsurilor corespunzătoare menținerii formei sportive. Dar pentru ca un arbitru să poată îndeplini constant cu succes rolul unui regizor de calitate în teren el trebuie să ducă permanent și o luptă împotriva oricărei tendințe de autocomplăcare și mai ales de supraestimare a propriei valori. Pentru că nu o anumită poziție cîștigată la un moment dat și nici colecția de note mari nu sînt acestea care hotărăsc dimensiunile reale ale personalității unui arbitru. Ci nivelul pregătirii sale, dominat de dorința continuă a autodepășirii.

În al doilea rînd, trebuie amintită necesitatea aplicării deciziilor în condițiile celui mai înalt spirit al deciziei și echității sportive. Adevărul judecătoresc al situațiilor de joc, arbitru este chemat să acționeze în ideea regulamentului, fără părtinire și fără sentimentalism de ocazie. Procedînd numai în acest fel, vor fi evitate și eliminate definitiv suspiciunile care mai planează încă asupra unor arbitrași și, bineînțeles, asupra rezultatelor unor întîlniri oficiale. Deși sincer mărturisind, mi se pare greu de acceptat astăzi existența încredințării premieditate pe terenul de sport.

Personal, am considerat întotdeauna o a-mă obligație de căpătene în activitatea mea, să reprezint cu cinste atît colectivul de muncă din uzină, cît și corpul de arbitri în rîndurile cărora mă număr de aproape 15 ani. Și consider la fel de firească în viitor să mă înscriu pe linia unor realizări și mai bune, superioare calitativ succeselor precedente.

NICOLAE RAINEA
maistru la Fabrica de rușmenți
Brlad,
arbitru divizionar de fotbal

MAREA EFICACITATE A PASEI ÎNAPOI

Nu cred că spun lucruri noi, scriind aceste rânduri, dar consider că este necesar a se ajunge la concluzii realiste, pe care să le înțeleagă toți jucătorii, care astăzi pasează în teren, în majoritatea cazurilor, la împlinire în fața porții adverse.

Și să începem cu următoarele explicații: dacă un înaintaș să pe punctul de la 11 metri și portarul îi trimite o mingă, cu o viteză mai mare sau mai mică, înaintașul se uzează direct spre poartă fără să mai așeze mingea, iar majoritatea loviturilor sale sînt goluri, pentru că în mod normal este mai ușor să trimiți mingea cu toată puterea, pe direcția din care a venit. Procentul realizărilor în această situație este de aproximativ 80% (fig. nr. 1)

Dacă vom trimite zece pase din punctul H. spre punctul de 11 metri, iar acestea vor fi șutate direct spre poartă, numărul golurilor se micșorează : în medie 7 goluri, unghiul H.O.P. fiind mai mare decât P.O.P. De asemenea mingile trimise de pe direcția G—O se pot transforma direct în gol, dar cu și mai puțină siguranță. Treptat eficacitatea scade pe direcția F—O, E—O și se reduce la minimum pe direcția D—D₁, mingile fiind trimise spre poartă fie direct din vole, fie după o prealabilă preluare și potrivire a balonului. ceea ce duce la pierderea unui timp prețios, în care apărătorii adversi reușesc de regulă să-l deposeze pe înaintași.

Așadar, rezultă că pentru a se realiza cu mai multă siguranță golul,

realizatorul fiind socotit cu fața spre poarta adversă, trebuie să-i pasăm acestuia mingea din față (adică dintr-un unghi cit mai mic) sau cum se o bișnuiește să se spună să-i oferim o „pasă înapoi”, fie pentru cap, fie pentru picior. Adică, jucătorul care vrea să contribuie cu adevărat și cu mai multă siguranță la înscrierea golului, trebuie să conducă mingea către linia de fund a terenului și de acolo (punctul G., H) SĂ O PASEZE ÎNAPOI. În cazul când este împiedicat de apărătorii adversi să facă acest lucru, el trebuie să se ajute de un coechipier, folosind „un-doi”-uri pe aripi și doar în imposibilitate de a realiza aceasta, să centreze paralel cu linia porții (sub unghiul aproximativ de 90 de grade).

Centrarea din apropierea sau chiar de pe linia de fund spre punctul de la 11 metri prezintă astfel o serie de avantaje, cum ar fi: mingea nu poate fi prinsă de portar; oricare apărător respinge cu greu spre mijlocul terenului și mai ușor în corner și chiar spre propria poartă, în autogol; cel care primește pasa gulează fără pregătire și nici un apărător nu are timpul necesar pentru depesedare; creează panică în defensivă adversă; dacă mingea este scăpată de jucătorul din punctul 0, este înfîlinită oriunde de un alt înaintaș care vine din urmă; se poate manevra din spate o apărător masivă; nici un jucător propriu nu poate fi scotit în afara de joc.

Pe de altă parte, pasele pe direcția D—D 1 în careul de 16 metri practicate de jucătorii noștri

au următoarele dezavantaje: este greu ca un coechipier să se găsească acolo și chiar dacă se găsește este bine păzit; apărătorii primesc mingea din fața și o resping cu mare ușurință; dacă balonul trece peste fundas, o prinde portarul fiindcă intră în spațiul său de acțiune; circa 90% din aceste pase sînt astfel pierdute, iar jucătorul care le efectuează caută mai mult să scape de minge și deci și de răspunderea de a contribui la gol; orice înaintaș poate cădea cu ușurință în situația de ofensă; aplicarea acestor pase se poate face în cazuri cu totul excepționale, cînd avem un înaintaș robust, înalt, care poate duce după el 2-3 adversari sau cînd apărarea adversă este slabă și surprinsă printr-un contraatac fulgerător.

Practica personală, ca și urmărirea diferitelor echipe din țară și strălăutate, ne-și permis înlocuirea unui grafic orientativ (fig. nr. 2) pe care-l prezentăm și al cărui realism poate fi verificat de antrenori, jucători, spectatori.

În concluzie, pentru a sporii eficacitatea echipelor sale, orice jucător care pasează pentru înscrierea golului, trebuie să se străduiască ca aproximativ 50% din centrări să le facă din zona A, 40% din zona B, 8% din zona C și numai 2% din zona D. Numai pasind în fața realizatorului (adică sub un unghi mic) acesta poate șuta direct, fără pregătire și înțiriere, cit mai precis spre poartă și deci se pot obține în acest fel mai multe goluri.

Ing. V. HOARĂ

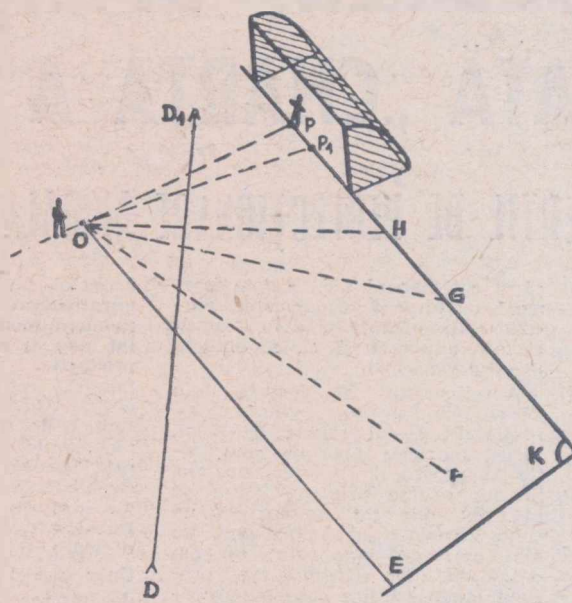

Figura 1

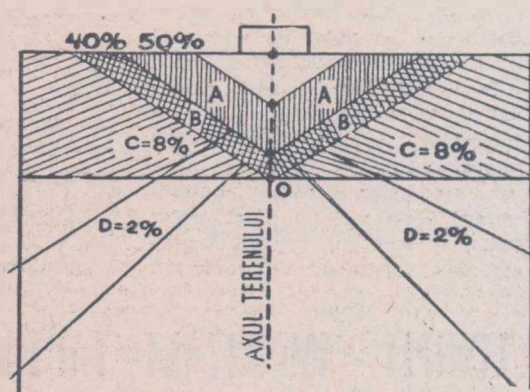

Figura 2

DE UNDE

SE EXECUTĂ

CORNERUL ?

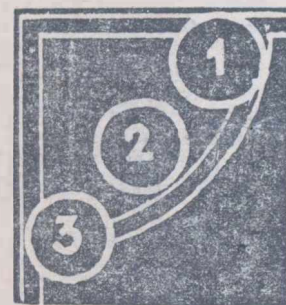
În cursul unui meci, apar numeroase detalii — de joacă sau de regulament — pe care mulți jucători le tratează cu ușurință. Mai frecvente sînt cele referitoare la respectarea unor prevederi regulamentare elementare. Cînd arbitrii le atrag atenția asupra lor (dar, din păcate, „cavalierii fluielor”) o fac destul de rar și „gîrul” lor legalizează abateri de la regulile de joc), sancționîndu-i, ei ripostează cu proteste sau gesturi care vor să vădească nemulțumire. Se supără cînd sînt puși să repete o lovitură pentru că mîinga n-a fost așezată pe locul indicat de arbitru sau n-a fost imobilizată; se arată contrariați cînd sînt sancționați pentru

**PE TEME
DE ARBITRAJ**

o aruncare gresită de la margine (repunere în joc);
îşi cer scuze că nu se plasează la 9 m de minge, dar nu se grăbeşte să ia distanţa regulamentară. Intruziind jocul; se răstesc la arbitru dacă se repetă o lovitură liberă din faţa porţii pentru că „zidul” a făcut un pas înainte sau mai mulţi înainte ca balonul să fie jucat etc.

În aceeași categorie intră și respectarea locului pe care trebuie plasată mingea la executarea unui corner. Multumită televiziunii, care transmite înregistrări de la diferite jocuri de peste hotare (de campionat sau internaționale), am constatat că și în această privință arbitrii străini se arată foarte exigenți (și asta nu înseamnă pedanterie în arbitraj...), obligând pe jucător să așeze balonul așa cum cere regulamentul, în sfera de cerc de la colțul terenului (art. 17).

Problema aceasta a locului de executare a corneului a făcut obiectul unor întrebări adresate comisiei arbitrilor F.I.F.A. Una din întrebări se referea la locul pe care trebuie plasată mingea. Răspunsul (pe ca-

re-l redăm rezumat, însoțindu-l și cu o schiță explicativă) a fost publicat în buletinul federației internaționale — „F.I.F.A. News”; plasarea regulamentară a mingii este cea indicată în schița de pozițiile nr. 1 și 2. A 3-a este incorectă și în cazul ei arbitrul de margine va atrage atenția jucătorului înainte de executarea cornerului, obligându-l să așeze balonul ca în pozițiile nr. 1 sau 2.

Acest detaliu, ca și celelalte, par de importanță minoră, dar în momentul de față linia dată arbitrilor internaționali este aceea de a combate orice încălcare a regulamentului, fie ea cît de mică. Și repetarea ei cu persistență va fi considerată drept atitudine nesportivă și pedepsită cu avertisment (art. 12, par. 12), iar existența unui avertisment în cazul unei recidive comportă riscul chiar al unei eliminări. Deci, fotbaliști, fii atenți!

ARTA

DE A DRIBLA

Sint destul de multe situațiile ivite într-un joc de fotbal, în care jucătorul — neavînd altă soluție — este nevoit să treacă peste un adversar în dribling. Acțiunea aceasta este deosebit de importantă atît în apărare (orice greșeală pune pe adversar în atac), cît și în ofensivă (o execuție bună poate crea o situație de gol, una greșită o poate com-

promite). Această acțiune individuală, această luptă om la om, constituie una din frumusețile fotbalului, creată de calitățile fizice și tehnice ale unui jucător.

Reușita unei asemenea acțiuni este legată, însă, de îndeplinirea unor condiții care să asigure utilitate și ordine, armonie și perfecțiune, desfășurate de o ma-

nieră naturală și spontană. La aceste calități se adaugă numai prin antrenament asiduu, repetat până la însușirea exactă a mișcărilor, a ritmului și a conducerii balonului, astfel încât să-și prindă adversarul pe picior greșit (ca în fotografia alăturată) și să-l pună în imposibilitate de a-i mai împiedica acțiunea de avansare. În cursul acestor antrenamente jucătorii trebuie să

CUM NE APĂRĂM?

Ca situație fundamentală de joc, apărarea este determinată de momentul în care mingea trece în posesia adversarului și presupune organizarea unei rezistențe, mai mult sau mai puțin agresive, al cărei principal scop este acela al împiedicării finalizării și, evident, al recuperării balonului. Îmbogățind conținutul noțiunii de apărare de la nivelul de activate specifică a unui singur compartiment specializat, la acela al întregii echipe, fotbalul modern a pus în fața jucătorilor — indiferent de locul lor în formație — sarcina participării lor active la jocul defensiv colectiv organizat, într-o variantă sau alta în cadrul unei dinamici proprii sistemului adoptat și în funcție de posibilitățile și particularitățile individuale : apărare om la om, în zonă sau combinată.

Plecind de la aceste succinte considerații de ordin tehnic, să vedem acum în ce măsură preferințele antrenorilor noștri divizionari, pentru adoptarea uneia sau alteia dintre formele de apărare notate mai sus, îndeplinesc sau nu condițiile unei eficiențe maxime. În acest sens ne-am folosit de observațiile efectuate pe marginea partidelor desfășurate în actualul campionat care ne-au prilejuit câteva constatări interesante.

În primul rând, faptul că în cadrul preocupărilor fiecărui antrenor și al strins legat de problema organizării defensive apar și cele de dezvoltare a lăzii și a superiorității numerice în fazele de apărare, desfășurate în propria jumătate de teren. Cum se realizează acest lucru? De regulă prin adoptarea unui dispozitiv aglomerat, în special la jocurile în deplasare, sau numai prin destinarea unui jucător, cu sarcini complexe, care acționează permanent sau periodic, în fața fundasiilor centrale (Pescaru, Dumitru, Petescu, Cringasu, Dodu) în scopul unei mai bune egalonări a apărării în adâncime.

În ceea ce privește modul de aplicare a marcajului, aproape toate echipele, cu rare excepții, preferă „zona” în cadrul căreia jucătorii acționează asupra oricăruia dintre adversarii pătrunși în interiorul ei și în virtutea unei obligații stricte de dublare, la nevoie, a coechipierului care efectuează atacul de deposedare. Explicația acestei stări de fapt este simplă: marcajul în zonă oferă jucătorului mai multă libertate de acțiune. În același timp însă, el permite și o circulație mai lejeră a adversarului care în cazul unui Dumitriu II, Dembrovski, Dobrin, Nunweiler VI, Iordănescu sau Domic - ca jucători de creație și Adam, Oblesenco, Dumitrache, Neagu, Nastase, Kun II, Rușinel - ca finalizatori ridică probleme imposibil de rezolvat numai pe seama unei activități de supraveghere. Și jocurile din cele nouă etape desfășurate până acum, au demonstrat cu prisosință că preferințele pentru apărarea exclusiv în zonă se traduc de cele mai multe ori prin creșterea coeficientului de nesiguranță și prin neputința de a evita înscrierea masivă a golurilor. Cazul în speță al echipelor C.F.R. Cluj, Politehnica, Petrolul, F. C. Argeș și Crisul.

Există în prezent și o serie de încercări laudabile de a găsi forma optimă pentru realizarea unei defensive eficiente. Este cazul formațiilor Steagul roșu (marcaș om la om în zona proprie cu jucătorii din ultima linie de apărare; „zomă” cu mijlocașii — unul dintre aceștia destinat prin schimb, ca libero. În fața fundasiilor centrali — presing cu înalții), a Universității Cluj, Sport Club Bacău și în special a dinamoviștilor bucureșteni care încearcă, cu progrese evidente, apărarea om la om pe tot terenul. În rest, toate bunele intenții ale majorității antrenorilor se lovesc de limitele încă reduse ale capacității de efort a jucătorilor, limite determinate fie de o uzură fiziologică timpurie, fie de insuficiențele în pregătire.

De unde se poate trage concluzia că drumul către adevărata performanță este nemijlocit legat de valoarea instruirii și a educației sportive. Și aceasta cu atât mai mult în condițiile actuale ale fotbalului.

Mihai IONESCU

O VICTORIE A PUTERII DE LUPTĂ, A TĂRIEI MORALE, A SPIRITULUI DE ECHIPĂ, A DISCIPLINEI TACTICE

Admirabilă victorie, admirabilă dăruirea tricolorilor, admirabilă încheiere de forțe, admirabilă ambiție în care acest public generos s-a contopit cu echipa în momentele ei de fericire sau de tristețe.

Totdeauna, orice confruntare în care se urmărește o țintă precisă, **CALIFICAREA** într-o anumită fază a unei competiții de anvergură, reprezintă o mare piatră de încercare, un veritabil examen de voință, de capacitate de luptă pe toate planurile pe care le incumbă o întrecere sportivă oficială. Reprezentanții fotbalului românesc au mai trecut prin asemenea încercări aspre, atunci când și-au câștigat dreptul de a merge la Guadalajara. Ei bine, partida de duminică cu Cehoslo-

vacia a întrecut toate „probele de foc” de până acum ale reprezentativei României. Gradul de dificultate îl conferea în primul rând valoarea unanim recunoscută a adversarului, faptul că aproape majoritatea elevilor antrenorului Novak reprezintă personalități certe în fotbalul internațional. Apoi, în ce privește rezultatul, pentru noi nu existau două alternative așa cum, spre exemplu, a fost în partida cu echipa Greciei de la București din preliminariile campionatului mondial. Numai victoria ne mai putea păstra șansele de a ocupa unul din „fotoliile” de rangul întâi din distinsa societate a celor mai bune opt reprezentative europene.

Și am obținut-o la capătul a

90 de minute de joc dramatic, valoros și spectaculos, depășind multe momente și obstacole grele apărute încă din etapele pregătitoare ale partidei și, după aceea, în însăși desfășurarea jocului. Ce nervi de oțel trebuie să aibă Angelo Niculescu și colaboratorii săi, care nici de această dată nu s-au lăsat copleșiți de apariția îngrijorătoarelor semne de întrebare, cum ar fi lipsa de formă a unor jucători în campionat, oboseala altora, accidentarea de ultim moment a unei piese principale — **DUMITRU**. Acest calm imper-turbabil al antrenorului, această aparentă indiferență față de cauze cu efecte... cardiace, le-am deslușit și în jocul echipei atunci când s-a găsit în momente de mare cumpănă — ratarea penaltului la 0-0 și marea gafă a controversatului Răducanu la golul egalizator. Ajutată exemplar de căldura publicului, insensibilă și ea la cele două lovături neașteptate ce puteau să producă derută, echipa și-a regăsit repede echilibrul punctând în replică, oportun, decisiv și fără drept de apel. Armătura morală sufletească a fost unul din atuurile principale ce aveau să dea aripi întregii echipe. Pe un asemenea fond, neașteptat și uluitor pentru formația Cehoslovaciei, a ieșit mai mult în evidență superioritatea tricolorilor, dorința lor de victorie, marea lor capacitate de luptă și inventivitate de a anihila punctele forte ale adversarului, de a-și croi drum spre poarta lui Viktor sau de a distruge încă din fașă intențiile ofensive ale oaspeților.

Din desfășurarea jocului s-a văzut clar că adversarul a pierdut, în fazele decisive, duelul cu jucătorii noștri. În apărare, Deleanu — care și-a recăpătat, după doi ani, singur locul în națională prin ambiția cel-l caracterizează — l-a neutralizat total pe Vesely, fapt ce l-a determinat pe antrenorul Novak să-l schimbe pe acesta cu Nehoda; pe partea cealaltă, Capkovic a fost incomodat vădit de Sătmăreanu (în ciuda unor inexactități mai vechi); Lupescu a fost autoritar și de o promptitudine matematică în intervenții, astfel că acolo, în fața porții lui Răducanu, împreună cu ceilalți coechipieri, Dinu, Anca și Radu Nunweiller, la mijlocul terenu-

lui, au fost închise toate culoarele de penetrație pentru Stratil, Hrdlicka, Pollak și Kuna, care veneau din spate. Stăpini pe știința anihilării acțiunilor ofensive adverse, am reușit să ieșim în atac (ce travaliu de dispecerat a făcut Radu Nunweiller!), cu incursiuni variate pe centru și pe extreme, răpind adversarului posibilitatea aglomerării în zona defensivă. Jocul combinativ a alternat cu pătrunderi individuale de finețe, ceea ce de la început l-au făcut pe fundalul ofensiv Dobias să rămână umbra lui Iordănescu. Golurile noastre, traseul lor ca și alte încercări de a înscrie, exemplifică cum nu se poate mai bine superioritatea tactică ofensivă a atacanților reprezentativei române.

L-am lăsat special la urmă pe Dobrin, care a strălucit în acest meci al cărui erou nr. 1 a fost. Inteligența lui fotbalistică înăscută ne-a uluit pe toți. Dobrin a demonstrat adevărate virtuți de tehnică și tactică, a arătat că poate fi prezent oriunde în teren, că are și capacitate de efort, că se poate demarca cu ușurință de adversari, indiferent cum se numesc ei, Kuna, Pollak sau Hagara, că înțuiește golul și nu iartă pe nimeni. Ce mai încolo și încoace, piteșteanul și-a arătat clasa internațională pe care o are și subordonarea totală în jocul colectiv, de ansamblu al naționalei, a relevat o altă fațetă a marelui lui talent și disponibilități.

Cam acestea ar fi în mare considerațiile la adresa „unsprezeceleui” nostru. Că au existat și anumite imperfecțiuni și scăderi inerente în jocul lui, că atacul nu este încă suficient de incisiv — sint chestiuni pe care Angelo Niculescu le cunoaște prea bine. Rezolvările lor cer timp și mai ales înțelepciune. Sintem siguri că soluțiile ce se impun a fi adoptate înaintea ultimei confruntări tot atât de grele, cu Tara Galilor, își vor găsi rezolvarea. Până atunci să-i felicităm din toată inima pe jucători, pe antrenori, pe medic și pe toți ceilalți ce au contribuit la realizarea unei victorii de prestigiu care ne apropie, în mare măsură, de calificarea României în sferturile de finală ale campionatului european.

Stelian TRANDAFIRESCU

MARILE MOMENTE A

ȘAPTE MINUTE INCANDESCENTE. Jucătorii noștri abordează partida oarecum timorali, permițând oaspeților câteva acțiuni periculoase dar sutul lui Pollak e respins de Răducanu iar Vesely reia cu capul pe lângă poartă dintr-o poziție excelentă. Mijlocul prizei aparține însă jucătorilor noștri. În min. 22, Iordănescu primește o pasă lungă de la Radu Nunweiller, se desprinde prin fentă de Dobias, îl dribleză apoi pe Hrivnak, pătrunde în careul de 16 m dar, când se pregătește să suteze, este faultat de Dobias, venit din urmă: 11 m! Lucescu așează mingea în punctul alb și sulează în dreapta portarului Viktor, care plonjează și respinge balonul! Stupoare pe teren și în tribune. Dar nu trec decît trei minute și greșeala va fi reparată. Nunweiller îl vede liber pe Dobrin în apropierea careului de 16 m și îi trimite balonul. Preluare frumoasă, Hrivnak și Hagara îi ies în întimpinare, Dobrin îi depășește, sulează violent în Viktor, de unde balonul ricoșează la Dembrovski. Șut necruțător în colțul mic: 1-0! O altă fază de efect construită de Lucescu și Iordănescu (min. 29) s-ar fi putut solda cu un gol dar este irosită. Spre finalul reprizei un hent, în careu, al lui Lucescu, este trecut ca vederea de arbitrul meciului.

O GAFA NEPERMISĂ, APOI UN GOL SPECTACULOS. Nu trec decît patru minute de la reluare și Răducanu gafează incredibil. În loo să degajeze cu mina la Lu-

pesc pase dar ming lor scrie goal! spec duca timp și n fean la A adim cescu echip balor Vikto ge c mai venfi care gol i fea: SE (min nescu să a a lui relui dintr rare dintre de ce ren (prin i- ti. in a colabe minge lingă lui D

ROMANIA — CECOSLOVACIA

AU MARCAT: Dembrovski (min. 29) peativ Capkovic (min. 51).
STADION: „23 August”; teren alunetori — aproximativ 70.000.
ROMANIA: Răducanu — Sătmăreanu — Anca, Nunweiller VI — Lucescu, Dembrovbrin, Iordănescu.
CECOSLOVACIA: Viktor — Dobias, — Pollak, Kuna, Hrdlicka — B. Vesely (n Capkovic).
A arbitrat bine MILIVOJE GUGULOV Stremeci și Marjan Raus, toți din Iugoslav

JUCĂTOR CU

Socotim că, înainte de a trece în revistă tricolorii, trebuie să remarcăm — pe lângă toate calitățile elogiante în atâtea pagini de ziare, de reviste, sau în fața microfoanelor — o forță a reprezentativei noastre care probează valoarea ei actuală: resursele de a trece peste clipele de foc, create mai mult de nefericite complexe de împrejurări, dar care se puteau solda cu ireparabile influențe pentru rezultatul final. Ratarea penaltului și un gen de autogol, momente de cumpănă pentru moralul naționalei noastre, au fost invinse cu o promptitudine și o siguranță care atestă clasa actuală a reprezentativei. Și-acum, cele 12 persoane...

pare n potrivit tem și kovic”, afara avem c SATM ca și c culoasă mentul la meci tidă ex de la reanu c talu și opus lu LUPE

RĂDUCANU. Trebuie să judecăm, separat, „clipa nefastă” și restul

Dobrin (în mijloc)

Carnet

CINE ARE DREPTATE?

de EUGEN BARBU

Curgiri de cerneală după acest meci cu Cehoslovacia, terminat cum se știe cu un rezultat bun care putea fi și mai bun, dacă nu cel mai bun din ultimii ani. Două nume circulă pe toate buzele: Dobrin și Răducanu, deși eu aș spune că victoria le aparține deopotrivă și lui Lucescu și lui Deleanu, cum Nunweiller VI nu poate fi uitat la acest proznic, gata-gata să se termine cu o nuntă neagră. Din toate părțile, cuvintele zboară ca niște săgeți. Laude și acuzațiuni, deopotrivă: îndreptățite sau nu, dorindu-se stabilirea adevărului. Dar adevărul unde poate să fie în fotbal?

Să încep însă cu Răducanu. Sint unul dintre detractorii acestui mare portar și mare clown. Am cerut înainte de Guadalajara înlocuirea lui din poarta naționalei și mi-am văzut visul cu ochii asistind cum mediocrul Adamache ne pierde unul din cele mai bune meciuri de la Mexico, cel cu Anglia. L-am regretat atunci pe Răducanu, spunându-mi că-i iert toate nebuliile, cum duminică m-am jurat să cer scoaterea definitivă a acestui animator de petreceri din lotul tricolor. Mi se pare că presa a trecut prea ușor peste grava greșeală a lui Rică. Lacrimile lui, ingenuchierea pe gazon, toată melodrama care a urmat, precum și declarația finală făcută ziaristilor mi-au spus, o dată pentru totdeauna, că acest om nu are cu adevărat ce căuta într-o formație serioasă. Este iremediabil cîrcar, cum se spune și atunci cînd în joc se află o asemenea miză, cum a fost la ultimul meci al României, orice slăbiciune a publicului sau a antrenorilor devine fatală. Timp de 3 minute am crezut că vom muri de durere. Ne aflam după inadmisibila ratare de către Lucescu (altfel jucător onorabil, dar specializat în declarații la radio și TV) a unui penalty, care transformat, ne-ar fi scutit de multe emoții. Și, iată a doua mare, uriașă greșeală. Răducanu pasează orbește la adversar, egalare. A venit uluitor cel mai frumos gol de pe 23 August din ultimii ani, cel al lui Dobrin, și lumea s-a liniștit...

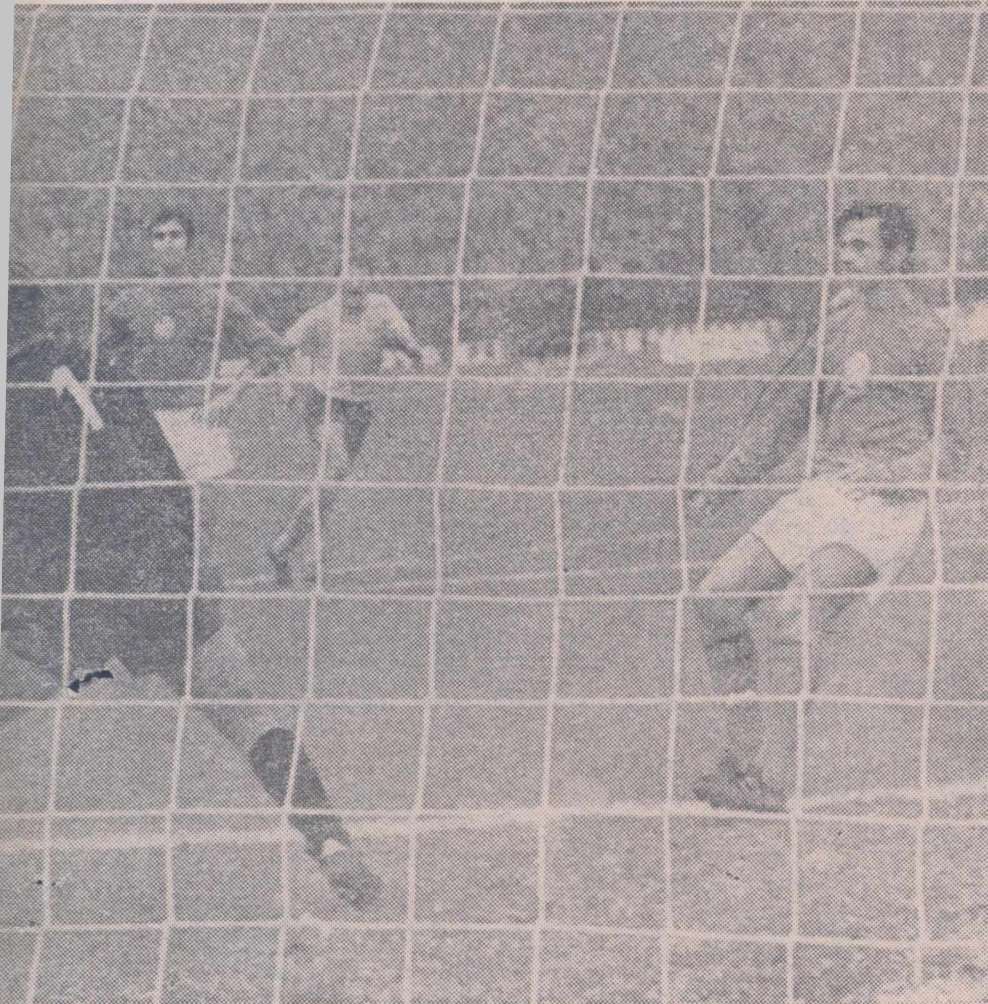
Dar dacă nu venea acest gol? Probabil că zările ar fi fost pline de invective, de trageri la răspundere și așa mai departe. A fost vinovat Răducanu? A fost! Au fost vinovați antrenorii că l-au titularizat? Au fost! Au fost pentru că de multă vreme portarul Rapidului apără lamentabil, face gafe după gafe și rămîne în continuare deținătorul unui post pentru care alții luptă cu seriozitate de ani de zile. Cer de aici, cu toată seriozitatea, cu toată răspunderea, ca Răducanu să nu mai fie selecționat niciodată în națională și o scriu după o victorie de mare răsunet. Este un act de dreptate, cred eu. Cine poate sfida încrederea a milioane de oameni, cine poate înșela buna credință a coechipierilor și a celor ce răspund de echipa națională nu merită să poarte tricoul cu numărul 1 al tricolorilor. O fi bun Răducanu, dar locul lui este în altă parte decît în unsprezecele care ne reprezintă!

Și-acum Dobrin...

După Guadalajara am scris că s-a făcut cu piteșteanul sus numit un mare act de nedreptate! Nicî măcar nu i s-a dat o șansă de a arăta pe cea mai mare scenă a lumii talentul lui fotbalistic. O hotărîre fanatică i-a interzis să apară pe teren și asta din motive dubioase. După acest turneu am fost dintre cei care l-au acuzat pe Dobrin că-și bate joc de propriul talent. Rămîn în continuare pe aceeași poziție. Nu-mi plac talentele dezordonate. Nu-mi plac concesiile. Cîneva cere clementă pentru Tătaru și Dumitrache. Dar singurii care pot face ceva pentru cei doi sint chiar jucătorii în cauză. În ce-l privește pe Dobrin eu cred că triumful de duminică îl va hotărî să aibă respectul pe care-l datorează antrenorilor săi, indiferent cine ar fi ei. Că duminică a fost cel mai bun de pe teren este incontestabil, că Angelo Niculescu poate să-și frîngă miinile că nu l-a introdus în echipă la Guadalajara, e altă căciulă. Cum altă căciulă e să iertăm orice marilor jucători, numai pentru că ne încîntă într-o duminică. Nu vreau să-l descurajez pe Dobrin. Cred, cum am crezut în tot acest timp, că este un mare produs fotbalistic al României, un jucător rar și binecuvîntat, dar, pentru Dumnezeu, a-i cînsti pe alții este o calitate care se cere și celor mari.

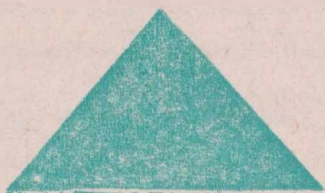
În încheiere îi îmbrățișez pe toți cei de duminică, din tribune și din teren, și-i rog să nu se culce pe niște lauri destul de fragili. Peste cîteva zile, trebuie din nou să învingem. Și asta cere o mare voință. Știți proverbul: să nu zici hop pînă nu sîri...

TOAMNĂ, PE DRUMUL CALIFICĂRII

CIULUI...

ăreanu, vrea să
pe lângă Capkovic
stău, în picioare,
stingă a oaspeții
pe gânduri și in-
leacu, în poarta
Zecile de mij de
c, în timp ce Ră-
te amarnic. Nu-i
upescu recuperă-
rimită lui Sătmă-
a Capkovic, pasă
ul îl deschide în
cu tușa pe Lu-
cursă, căpitanul
vansează mult cu
rează impecabil.
ak sar la min-
dărit, mai rapid,
ui precis în inter-
ește a fi Dobrin
apul, înscrisul un
le toată frumuse-

Un gol cu mare efect psihologic.
Balonul, șutat de Dobrin și respins
în primă fază de Viktor, este reluat
sigur de Dembrowschi, în plasă. De-
cepția ratării penaltyului a trecut:
România conduce cu 1-0!

Foto: L. ADORJAN

IOAN CHIRILĂ PRIM PLAN NUNWEILLER VI

Angelo Niculescu a fost în-
trebat o dată în legătură cu
o posibilă prezență (sau ab-
sență) a lui Radu Nunweiller
în echipa națională. Și antre-
norul „tricolorilor” a răspuns
fără să stea pe gânduri: „Eu,
cînd alcătuiesc echipa națio-
nală, iau o coală albă și scriu
în mijlocul ei Nunweiller VI.
După aceea completez cele-
alte nume”. Auzind acest
răspuns aproape fără replică,
reporterul a încercat, totuși
o înscrisie în excepție: „Dar
dacă Nunweiller VI este într-
o condiție fizică foarte
proastă?” La care Angelo a
mai dat un răspuns în stilul
său personal: „Cu atît mai
bine. Asta înseamnă că Nun-
weiller VI are toate șansele
să facă o partidă mare”.

Bineînțeles că e greu să
faci un prim plan Nun-
weiller VI, la cîteva zile după
ce numele lui Dobrin a fost
scandat pe toate străzile
Bucureștilui, îmbogățind pînă
și folclorul fotbalistic cu un
catren coral născut spontan
și auzit pe Bd. Muncii, imed-
iat după jocul cu Cehoslova-
cia: „Ce ne facem oameni
buni / Cu acest Dobrin /
Care-ascunde mingea / De n-o
mai găsim?”

Această dificultate e, însă,
doar aparentă.

În echipa noastră națională,
Radu Nunweiller e un ele-
ment de echilibru. Multi îl
contestă. Dar asta nu l-a im-
pedicat pe Helenio Herrera
să-l plaseze în echipa nr. 2
a „Mundialului”. Mulți îi re-
proșează pasele laterale, de
tatonare. Dar asta nu mă im-
pedică să-mi aduc aminte
că celebrul gol — Neagu, de la
Guadalajara, la fel ca și nu
mai puțin celebrul penalty
asupra lui Neagu, în același

meci, au fost opera a două
pase perpendiculare pe care
Radu Nunweiller le-a dese-
nat cu măiestria unui Corso.
tot așa cum a făcut-o și du-
minică trecută, la primul gol,
cînd l-a lansat pe Dobrin.

În meciul cu Cehoslovacia,
Nunweiller VI a avut una
din zilele sale mari. El a fă-
cut, de fapt, ordine în echipa
noastră. El a prestat, dacă
vreți, o „muncă de îndruma-
re și control”, cu verva și
chiar frenezia de care e ca-
pabil în perioadele sale de a
euforie dinamică.

Cu puține zile înaintea jo-
cului cu Cehoslovacia, a-
proape întreaga presă sporti-
vă românească a văzut în
Nunweiller VI un inapt pen-
tru derbiul grupei. Dar Radu
a răspuns tuturor cronicari-
lor, fiind unul dintre cei mai
buni jucători de pe teren.

După meci, în vestiar, sem-
natarul acestor rînduri, care
nu a fost mai puțin sceptic,
s-a simțit obligat să stringă
mîna lui Radu, întrebîndu-l
oarecum jenat: „Cum îți
explici jocul foarte bun de
astăzi, Radule?” Și Radu a
răspuns sfîșos, ca întotdeauna:
„Am jucat bine de frică. M-ar
fi lîșat mulțimea. Și ar fi
avut dreptul să o facă”.

UN PUNCT DE VEDERE NEUTRU

Ce este o partidă de fo-
bal, decît o secvență cine-
matografică de imagini care
se succed una după alta?
Dintre acestea, unele rămîn
fixate în mintea spectatori-
lor, altele se șterg repede.
Ei bine, din meciul România
— Cehoslovacia mi-au ră-
mas în minte cîteva episoade
bine conturate care — după
părerea mea — au avut o
greutate determinantă în
meciul de duminică.

Primul, în minutul 23.
Penaltiul tras de Lucescu
și apărut de portarul Vik-
tor. Pentru a-ți da seama
de tensiunea meciului, era
de ajuns să te uiți la Radu
Nunweiller în acele mo-
mente. Intorsese spatele
porții cehoslovace, acope-
rîndu-și ochii cu mîinile.
Parcă ar fi presimțit rata-
rea șutului de către colegul
său de echipă și de națio-
nală!

Apoi, minutul 50. Văd
meciuri de fotbal de peste
40 de ani. Rar mi-a fost dat
să asist la o naivitate ca
cea comisă de Răducanu.
Avea într-adevăr motiv să se
arunce la pămînt, plîngînd.
Egalarea obținută de ad-
versari îndepărta — numai
din vina lui — speranțele
de calificare ale României
în „sferturi”, speranțe pe
care golul lui Dembrowschi
le îndreptătea mai mult ca
oricînd.

Și apoi golul victoriei.
Dați-mi voie să spun că a
dezlănțuit cel mai puternic
entuziasm și printre spec-
tatorii neutri, ca mine. A
fost unul din acele goluri
care pledează pentru dra-
gostea lumii față de cel
mai frumos sport din lume.

Iată imaginile pe care
meciul România — Cehoslo-
vacia mi le-a lăsat cel mai
pregnant. Sînt secvențe ca-
re au dat de fapt contur
victoriei românești și care
au dat, în același timp, o
lovitură dură speranțelor
cehoslovacilor care, pînă
la 24 noiembrie vor trebui
doar să viseze că, împotri-

va Tării Galilor, România...
va uita că joacă pentru ca-
lificare! Or, cum e aproa-
pe cert că împotriva ga-
lezilor atleții lui Angelo
Niculescu vor juca cu a-
ceeași voință și concentrare
pe care le-au arătat împo-
triva Cehoslovaciei, putem,
ca și practic, considera pe
tricolorii români în „sfert-
turile” Campionatului Euro-
pel.

România — Cehoslovacia;
poate, pe plan tehnic, se
pot aduce unele critici, dar
ca dinamism, ca voință de
autodepășire, ca risipă de
energie, ca spectacol, ni-
mic mai mult de dorit.

Cît despre jucători, nu
pot încheia aceste scurte
note fără a amintiarele
meci făcut de Deleanu și
Dobrin, două talente cu ca-
racteristici diferite. Atlet-
luptătorul primului, artist cel
de-al doilea. Doi jucători,
într-adevăr de pus în vi-
trină. În acea vitrină în
care credeam că am să-i
văd pe Kuna și Dobias dar
în care, pînă la urmă, l-am
admirat pe acest mare
Pollak. Prea puțin pentru
Cehoslovacia! Prea puțin
pentru a bate această echi-
pă română de duminică, de
pe stadionul „23 August”...

CESARE TRENTINI

București, noiembrie

Pase executate	Direcția de execuție			Total pase		
	Înapoi	Lateral	Înainte	R I	R II	Meci
Precis	32 + 24 = 56	50 + 40 = 90	32 + 45 = 77	114	109	223
Greșit	1 + 4 = 5	1 + 3 = 4	16 + 16 = 32	18	23	41
TOTAL	33 + 28 = 61	51 + 43 = 94	48 + 61 = 109	132	132	264

TABELUL 1

Combinajii tactice	Structura combinației					Total combinații		
	cu o pasă	cu 2	cu 3	cu 4	cu 5	cu peste 5 pase	R I	R II Meci
Reușite	1 + 2 = 3	8 + 3 = 11	3 + 3 = 6	0 + 3 = 3	0 + 2 = 2	1 + 0 = 1	13	13 26
Nereușite	4 + 8 = 12	15 + 11 = 26	8 + 3 = 11	7 + 1 = 8	1 + 0 = 1	0 + 2 = 2	36	25 61
TOTAL	5 + 10 = 15	23 + 14 = 37	11 + 6 = 17	7 + 4 = 11	1 + 2 = 3	1 + 2 = 3	49	38 87

TABELUL 2

ȘI CIFRELE CONFIRMĂ EVOLUȚIA BUNĂ A „TRICOLORILOR”

În mod obișnuit statistica —
element de analiză a unui joc —
evidențiază cu ajutorul cifrelor
aspecte diferite ale randamentu-
lui tehnico-tactic al jucătorilor
sau echipei în ansamblu, la un
anumit nivel al realizărilor. De
astă dată însă, ținînd seamă de
caracterul decisiv al partidei cu
puternica reprezentativă a Cehos-
lovaciei, în contextul luptei pen-
tru calificarea în turneul final al
campionatului european, ne-am
propus ceva mai mult. Și anume,
să urmărim pe filiera cea mai
firească și mai complexă de ex-
primare a jocului — cu ajutorul
unor înregistrări efectuate de un
colectiv al redacției — comporta-
rea echipei noastre naționale. Pri-
vită de acum și prin prisma vi-
toarelor obligații competiționale
oficiale și în primul rînd a me-
ciului cu Tăra Galilor. Să încercăm
decîi a concretiza constată-
rile și concluziile noastre tehnice
pe marginea a patru întrebări.

■ Mai întîi să vedem CUM AM
PASAT?

Datele înscrise în tabelul nr. 1
îndică o frecvență apreciabilă a
paselor (264) și o repartitie, pe
reprize, perfect egală (cîte 132)
care dincolo de caracterul ei,
poate întîmplător în ceea ce prive-
ște simetria de ordin cifric, în-
dică un incontestabil echilibru și
o bună organizare tactică.

Remarcabilă nî se pare și ca-
litatea execuțiilor, reflectată în
procentul excelent de aproxima-
tiv 85% al reușitelor, acesta cu
atît mai valoros, în condițiile
mizei mari a întîlnirii și a difi-
cultăților create de starea tere-
nului de joc.

În privința orientării paselor
față de direcția de atac, lucruri-
le se prezintă astfel: 23%
transmisiți înapoi; 36% lateral
și numai 41% înainte. Aparent,
o dinamică generală scăzută a
jocului, căreia i se adaugă și pro-
centul mare al greșelilor în exe-
cuție, la pasele realizate în
adîncime. În realitate, jucătorii
au acționat totuși bine, în func-
ție de situație, de replica adversa-
rului și evoluția scorului. Se poate
afirma deci, în concluzie, că pasa
în jocul reprezentativei noastre
și-a îndeplinit bine rolul de liant
și în același timp de regulator tac-
tic în modul său de acțiune.

■ CUM AM COMBINAT?

Tabelul nr. 2, în care combi-
națiile tactice sînt înregistrate

numai din momentul înțîlirii a-
tacului propriu-zis, adică cu
pasă către înainte, arată o cifră
(87) pe care o considerăm ca
mulțumitoare și evident, ceva
mai bună în prima repriză. Atrage
de asemenea, atenția și numărul
mai mare al combinațiilor cu
două și trei pase, ceea ce ex-
primă o tendință lăudabilă către
jocul simplu. În schimb reușita
în ansamblu a jocului colectiv,
reprezentată de un procent de
numai 30%, nî se pare sub ni-
velul cerințelor.

■ CUM AM ATACAT?

Așa după cum rezultă din ta-
belul nr. 3 al acțiunilor ofensive
organizate în jumătatea de te-
ren adversă, am atacat în-
contestabil mai hotărît decît
am făcut-o în alte împrejurări,
în ciuda unor mari absențe cu
potențe ofensive recunoscute din
echipă (Dumitru, Dumitrache);
mai mult cu ceva decît adver-
sarii noștri și mai pronunțat în
partea a doua a întîlnirii (apre-

cieri favorabile pentru capaci-
tatea de efort și pregătirea mor-
tal-colectivă a jucătorilor); mai
puțin îmbucurător însă procentul
acțiunilor pierdute de atacanții
proprii (22%) și mai ales cel al
finalizărilor (18%). Atenție așă-
dar, pentru viitoarea întîlnire,
la fel de dificilă, cu Tăra Galil-
lor!

■ CUM NE-AM APĂRAT?

În general bine: 43% din ac-
țiunile adversarului au fost res-
pinse constructiv; 50%, destruc-
tiv și un procent redus de 7%,
din situațiile de apărare (tabelul
nr. 4) rezolvate prin antijoc
(faukt, degajări intenționate în
afara terenului de joc etc.).

În concluzie, echipa noastră
reprezentativă a făcut, în ansam-
blu, UN JOC BUN confirmat de
„gralul” înregistrărilor statistice
și răspăit de un rezultat valo-
ros, care ne deschide calea spre
turneul final al Campionatului
European.

Mihail IONESCU

Acțiuni ofensive						
Finalizate						
Re-prize	Pierdute	Respınse de adv.	Cu șut afară	Pe poartă	Gol	Total
1-a	6	15	3	2	1	27
2-a	9	25	4	1	1	40
Total	15	40	7	3	2	67

TABELUL 3

Acțiuni defensive				
Re-prize	Respınse construc.	Respınse dis-tructiv	Respınse prin an-tijoc	Total
1-a	15	17	2	34
2-a	13	15	2	30
Total	28	32	4	64

TABELUL 4

ĂTOR

nedrept dar și ne-
care a învățat sin-
aspra „lecție” Cap-
niar Răducanu. În
moment nefericit, nu
putăm. Nota 7.

J. Cu el s-a petrecut,
Nunweiller, o mira-
rtoasă de la antrena-
de miercuri și pînă
dacă n-a făcut o par-
ă, era o diferență ca
pămînt între Sătmă-
extremelor de la Me-
ra roșie și fundușul
ovic. Nota 8.

n exemplu de serio-

Eftimie IONESCU

ȘI ACUM—ULTIMUL OBSTACOL: ȚARA GALILOR

CU ANGELO NICULESCU DESPRE JOUL CU CECOSLOVACII ȘI CEL CU GALEZII

L-am reîntilnit pe Angelo Niculescu, a doua zi după meci, la federație. Era încă stăpinit de emoțiile prin care trecuse în avan.

— Tot emoționat? I-am intrat.

— Cum să nu fii, după astfel de joc dinamic și, mai ales, dramatic! Încă mă obsedează desfășurarea lui, înclăștarea dintre cele două echipe și în special momentele de mare tensiune prin care am trecut. Sincer vorbind, ele mă stăpinesc și astăzi. Am trecut și eu și ceilalți de lângă mine și publicul printr-o întreagă gamă de sentimente, de la satisfacție la durere, de la speranță la remanșare.

— Ce ți-a plăcut în acest joc, cu referire specială la echipa noastră națională?

— În final totul, chiar și „dramele” din teren, pentru că ele au dinamizat jocul. De mult n-am văzut unul la fel. Formația noastră s-a comportat bine, în compania unui adversar valoros, grație jocului său colectiv și faptului că jucătorii s-au ridicat la nivelul posibilităților lor maxime, în special Dobrin (pe care-l doresc întotdeauna așa), Deleanu și Nunweiller. Vi care s-au autodepășit. Mi-a plăcut tăria morală a jucătorilor noștri, care și-au ieșit repede din impas. Și asta în fața unei formații cehoslovace care — după mine — a fost superioară ca joc. Angliei și R.F. a Germaniei care au evoluat la București. Excelent jocul său la mijlocul terenului, unde au fost

pregătite toate acțiunile ofensive.

— Ce nu ți-a plăcut?
— În primul rând gafa lui Răducanu, deși la pauză îl prevenisem din nou să fie foarte atent atunci când degajează. Apoi, nu mi-au plăcut Dembrovski, care a ținut prea mult mingea și din

● Printr-o scrisoare adresată forului nostru, federația galeză a anunțat că lotul național va sosi la București în seara zilei de 22 noiembrie și că va pleca la 25 noiembrie.

● Lotul galez a comunicat că va face antrenamente luni seară, marți și miercuri dimineața.

● Echipamentul: tricouri și chiloși roșii, jambiere albe.

● Arbitrii înfînării: A. DELCOURT — R. THIBAUT și F. RION (toți din Belgia).

● Meciul România — Țara Galilor va începe la ora 14 pe Stadionul „23 August”.

cauza asta a fost depozitat și s-a obosit, iar în finalul jocului București, vizibil marcat de ratarea penaltului.

— Cum apreciezi victoria?

— Meritată pe deplin și realizată mulțumită unei largi colaborări, contribuției antrenorilor cluburilor, presei, documentării F.R.F. și televiziunii. Prof. I. Voica ne-a procurat date prețioase de la meciul R.D. Germană —

Cehoslovacia, confirmate apoi de filmul jocului, pus la dispoziție de televiziunea noastră, pentru pregătirea meciului. Asemenea date posedăm și despre fotbalistii galezi.

— Apropo de jocul, la fel de decisiv, cu Țara Galilor. Care este planul de pregătire?

— În primul rând jucătorii, aceiași de la partida cu Cehoslovacia, se vor prezenta joi la București și apoi vor pleca la Snagov: RĂDUCANU, GEITĂ — SĂTMĂREANU, LUPEȘCU, DINU DELEANU, VLAD, MOCANU, DUMITRU, ANCA, NUNWEILLER VI, VIGU, LUCESCU, DEMBROVSKI, DOBRIN, IORDĂNESCU, DOMIDE, NEAGU, și NASTASE.

În primele două zile vom căuta să facem o ușoară „dezintoxicare fotbalistică” și numai după aceea vom trece la pregătiri efective. Antrenamente individualizate și un joc de pregătire cu Petrolul (echipa de tineret) la Snagov. În ce privește formația, în principiu vom pleca de la cea folosită duminică. Răducanu îmi pune semne de întrebare și de aceea mă gândesc la eventuala rechemare în lot a lui Adamache. De asemenea, sper în recuperarea lui Dumitru, a cărui lipsă s-a resimțit. Dar, găsesc că este prematur să vorbesc acum despre formația exactă pentru Țara Galilor. Mai este timp.

Pregătirile pentru ultimul „hop” din preliminariile europene au început.

Petre GAȚU

CUM ȘI DE CE AU PIERDUT „CADEȚII” LA PRAGA

Echipa noastră de tineret s-a întors de la Praga învinsă, după ultimul meci (decisiv) în compania echipei similare a Cehoslovaciei. Un meci noul ar fi plasat echipa țării noastre pe prima poziție a clasamentului definitiv. Tinerii noștri jucători au fost foarte aproape de acest deziderat, primind golul înfringerii doar cu cinci minute înaintea scurgerii timpului regulamentar de joc.

Ne-am adresat antrenorului principal GHEORGHE OLA cu intenția de a elucida istoria acestei partide atât de omentată.

— Care a fost caracteristica dominantă a jocului de la Praga?

— Dominarea teritorială a gazdelor, care la defensivă noastră i-a găsit antidotul până în min. 85, când adversarii au marcat un gol imparabil pentru portar.

— Ce nu ar trebui să lipsească dintr-o eventuală „cronică” a acestui meci?

— Jocul rapid și incisiv al înfînării noastre din primele 20 de minute când s-au și ratat câteva ocazii bune de a înscrie. Presingul permanent și agresiv al jucătorilor cehoslovaci care a destrămat orice intenție a echipei Române de a manevra jocul prin pase repetate. Evoluțiile remarcabile ale lui Ștefan, Smarandache, Simion, Marcu, respectiv Albrecht și Gajdušek. Tendința noastră de a contrataca simplu și eficace, valorificând viteza extremelor Uifăleanu și Marcu. Și bineînțeles, nu s-ar putea omite arbitrajul scandalos de părtinitor al polonezului Kuston care în „colaborare” cu tușierii săi a stopat, din motive imaginare, cel puțin zece atacuri românești pe linia de 16 m. Tolerând gazdelor și maniera de a juca dur, el a fortificat moralul echipei cehoslovace, permițându-i acestora o inițiativă certă în atmosfera de securitate conferită de deciziile sale.

— Descrieți-ne incidentele din finalul înfînării.

— Conducătorul jocului a fluturat sfîrșitul partidei în min. 88. Jucătorii noștri i-au atras atenția, cu arătătorul, indicînd ceasul stadionului, dar fotbalistii cehoslovaci (încluzînd și rezervele) s-au repezit la ai noștri bruscîndu-i cu violență. Pe parcursul meciului primisem asemenea „avertismente” în acest sens, atunci cînd Kun II a fost accidentat și cînd Uifăleanu și Sătmăreanu au fost loviți în momentul cînd se pregăteau să execute repunerea mingii de la margine.

— Cînd spiritele s-au liniștit, care a fost ecoul în tabăra cehoslovacă?

— Antrenorii echipei Cehoslovaciei au declarat în conferința de presă convocată după meci că starea de nervozitate excesivă a jucătorilor lor s-a datorat ineficienței exasperante și de lungă durată. Apreciînd arbitrajul, el au afirmat că în prima repriză nu s-a sancționat cu penalti un fault comis de Niculescu, pentru că după pauză, un spirit de certă compensație să guverneze deciziile conducătorului de joc.

I. C.

CECOSLOVACIA — ROMANIA 1-0 (0-0)

A MARCAT: Gajdušek (min. 85).

STADIONUL: Viktoria Zizkov; timp friguros; teren alunecos; spectatori — aproximativ 7.000.

CECOSLOVACIA: Cervenak — Varadin, Samek, Luza, Konbek — Panenka, Gajdušek — Stafura, Melichar, Biciovski (Suhaneck), Albrecht.

ROMANIA: Ștefan — Niculescu, Smarandache, Olteanu, Popovici — Sătmăreanu II, Simion — Uifăleanu, Kun II (min. 47: Hajnal), Brosovschi, Marcu.

A arbitrat M. KUSTON (Polonia).

JUCĂTOR CU JUCĂTOR

(Urmare din pag. 6-7)

zitate, de simplitate sub unghiu el desăvîrșit — beneficiu net pentru vrednicul jucător din Giulești și pentru echipă. Intruchipează siguranța, în momentul de față. Nota 9.

DINU. Marele cel mai evident de „amindrită” Tnava”, a avut de luptat și cu temperamentalul său. Eforturi duble deci spre a fi la înfînime. Revine la „Dinu, stîlp și motor al naționalei”. Nota 9.

DELEANU. Lăsăm sarcina caracterizării lui, unu leșan care spunea așa într-un telex sosit luni dimineața la federația de fotbal: „Al jucat ca în vremurile tale cele mai bune!” Nota 10.

ANCA. Handicapat de grele împrejurări: să-l înlocuiești pe omul nr. 1 al momentului din națională, și să ții asta cu puțin ore înaintea jocului, nu s-a speriat cîștig de puțin. Am avut senzația că îl vedeam în acea seară de pe Wembley cînd Bobby Charlton nu a prea avut ocazia să constate calitatea mingii cu care se juca. Are zece înimi în pieptu-i de aramă. Nota 9.

RADU NUNWEILLER. Victoria lui, fiindcă a fost o victorie Radu Nunweiller în cadrul marilor victorii de duminică, trebuie să o împartă cu Angelo Niculescu, care a crezut în el (poate singurul dintre noi toți, hai să fim sinceri). Și n-a greșit! Nota 9.

LUCESCU. Ce încredințare după amiază pentru căpitanul naționalei! Dacă acum putem să vorbim cu

minie despre imensele urmări ale ratării penaltului, tot acum trebuie să apreciem imensul efort făcut de el spre a scăpa de sub clestele paralizant al celui moment. Și să ajungă și la rolul de coactor al golului victoriei! Nota 8.

DEMBROVSKI. Băcșuanul a venit, ca de obicei, cu „golul lui de aur” (vi le reamintim și pe cele din fața Greciei, de la Novi Sad și Belgrad, de la Helsinki, de la Copenhaga). Rafinat și inventiv. Nota 8.

DOBRIN. Ți este dat să între în națională cînd este greu mai mare (și nu ultim) jocurile cu Portugalia și Grecia! Acum a apărut încăși în viața reprezentativei cînd nu era a glumă. Și ce intrare! Trebuie să fi orb ca să nu-i admiri! Fotbalbalet și să nu-i recunoști clasa! Indiferent de ce va mai fi de acum înainte cu el, Dobrin și-a legat ducele de această repunere a naționalei pe linia dreaptă a cîștigării seriei. Nota 10.

IORDĂNESCU. Dacă duminică am văzut că Dobias e numai un atacant deghizat în fundas, asta l-a datorăm lui Iordănescu care a arătat temutele curse ofensive ale jucătorului din Tnava, slîndu-l la o defensivă uneori penibilă. „Arlle” preferate ale sale s-au numit „driblingurile” în care a atins acute remarcabile. Nota 9.

DOMIDE. A vrut enorm să joace și a jucat. Fie și numai 18 minute. Cu folos și cu rapidă integrare în configurația meciului și a trebuințelor echipei. Nota 8.

CLASAMENTUL GRUPEI

Înaintea meciului de miercuri, România—Țara Galilor, clasamentul primei grupe a preliminariilor Campionatului Europei se prezintă astfel:

1. Cehoslovacia	6	4	1	1	11—4	9
2. România	5	3	1	1	9—2	7
3. Țara Galilor	5	2	1	2	5—4	5
4. Finlanda	6	0	1	5	1—16	1

PATRU TEHNICIENI COMENTEAZĂ PARTIDA

OCTAV LUCHIDE (Consilier tehnic la F.R.F.):

A fost o înclăștare de forțe rar înfînă, plină de dramatism, în care însă eafa lui Răducanu putea să anuleze efortul colectiv. În afara primilor zece minute, în care a acționat crispat, întreaga echipă a știut să-și impună punctul de vedere. S-a confirmat încă o dată că indiferent de forma jucătorilor, echipa națională trebuie să-și păstreze un schelet de bază. Dovadă: R. Nunweiller și Iordănescu, jucători care fuseseră mult discutați înainte de meci. Prin participarea lor au adus un aport substanțial la succesul echipei. Iordănescu l-a împiedicat pe Dobias să iasă din apărare. Reîntregirea lui Dobrin, Deleanu și Anca a fost bine aleasă. Anca l-a înlocuit cu succes pe Dumitru compensînd deficiențele tehnice printr-o dirigență rar înfînă. Deleanu a fost de neîntrecut. Iar Dobrin a avut o contribuție capitală atît în joc, cît și mai ales la înscrierea celor două goluri. În acest meci s-a văzut că jucătorii noștri au reușit să ajungă la maturitate competițională. Cînd spun asta mă refer la cele două situații cheie (penaltul ratat de Lucescu și golul primit de Răducanu) cînd au știut să treacă cu bine peste momentele psihologice. În meciul cu galezii, va trebui să jucăm la fel de hotărît.

CORNEL DRĂGUȘIN (antrenor federal):

„Această prețioasă victorie face ca șansele echipei noastre să fie maxime în privința calificării. Iată pe scurt — după mine — factorii care au dus la succesul tricolorilor. În ciuda tuturor gre-

utăților, grație unui program de pregătire judicios alcătuit (binevenită măsura reprogramării etapei de campionat din 7 noiembrie), jucătorii și-au regăsit prospețimea și luciditatea. În plus ei au fost primii la min-

ge, iar în momentele dificile au avut mijloace necesare ca să le depășească. Important este că evoluția convingătoare a tricolorilor s-a produs în fața unui adversar puternic, bine pregătit. Apreciez excelența organizare în apărare, bazată pe siguranță, dar și pe cons-

trucție. La fel, în atac, unde contribuția lui Dobrin și Iordănescu, printr-un ridicat grad de tehnicitate, cu rezolvări surprinzătoare, percutanți și inspirați, a dereglat sistemul defensiv al oaspeților, anihilînd în același timp și preferințele ofensive ale fundașului Dobias”.

Iordănescu, pătruns impetuos în careul cehoslovacilor, sutează puternic, dar mingea va trece pe deasupra porții apărare de Viktor.

Ne mai despart numai două etape de sfârșitul turului și se pare că Sportul studentesc și C.S.M. Reșița vor reuși să rămână lideri de toamnă.

În timp ce bucureștenii își continuă neînvinși ascensiunea — în prima serie — talonați la trei și respectiv patru puncte de principalele lor urmăritoare, echipele S.N. Oltenița și Metalul Tirgoviste, în seria secundă, reșitenii au capotat a doua oară în acest campionat, de data asta la Arad, în fața C.F.R.-ului. Cu toate acestea, ei mențin în fruntea clasamentului diferența de patru puncte față de fosta divizionară A, C.F.R. Timișoara.

În subsolul clasamentelor celor două serii, echipele Poiana Cimpina, C.F.R. Pașcani, Portul Constanța și Olimpia Satu Mare se află pe ultimele locuri, pierzând treptat teren. Să vedem ce schimbări interesante de poziții vor aduce jocurile penultimei etape, căci toate aceste patru echipe amenințate, pot profita duminică de avantajul terenului.

ÎN DOUĂ MINUTE...

F. C. Galați — Progresul București 2-1 (0-1)

AU MARCAT: Iancu (min. 60 și 61) și Dudu Georgescu (min. 14).

F. C. GALAȚI: Hagioglu — Jucan, Simion, Savancea, Ioan — Adam, Broștiuc (min. 46 Enache) — Chihaia, Ioniță, Iancu, Nicoră (min. 80 Crăciunoiu).

PROGRESUL: Manta — Tănăsescu, Grama, Mândoiu, Crăciunescu (min. 75 Ad. Constantinescu) — Dumitriu, Beldeanu — I. Sandu, Dudu Georgescu, Cassal, Ralski.

A condus foarte bine M. ROTARU (lași).

Meci de aprigă încheștare, disputat pe un frig pătrunzător, în fața unei creștinose galerii care a mai încălzit puțin atmosfera cu generoasele ei dăruiri vocale. Gazdele au atacat furtunos de la început, dorind a-și valorifica avantajul terenului și prezența în formație a unui realizator de talia lui Iancu. Totuși, cei care înscriu sint jucătorii de la Progresul. La un contraatac, Dudu Georgescu speculează o clipă de ezitare a fundașilor adversi și aduce echipa sa în avantaj.

Repriza a doua scoate în evidență aceleași greșeli tactice ale gazdelor. Se pare că efortul comun de a-l pune pe Iancu în poziție de sut nu vor da nici un rezultat. Dar a sosit minutul adevărului, cel de al 60-lea. Înfipit în mijlocul apărării bucureștene, Iancu reușește un sut năpraznic, aducând egalarea. De-abia plecată de la centru, mingea este interceptată de Chihaia, care face o cursă splendidă, insistă, iese biruitor dintre trei adversari și centrează splendid la Iancu, care înscrie din nou, cu o lovitură de cap.

M. ȘTEFĂNESCU

O ECHIPĂ ÎȘI CAUTĂ LINIA DE PLUTIRE

C.F.R. Pașcani — Sportul studentesc 1-1 (0-0)

AU MARCAT: Udvoaică (min. 68), respectiv Pană (min. 62).

C.F.R.: Catrina — Rusu, Panait, Costăchescu, Cozma — Bivolian, Mărculescu — Drăgan, Biejușcă, Iordache, Bunea (min. 60 Udvoaică).

SPORTUL STUDENTESC: Ion Vasile — Jucă, Mătaoanu, Sirbu, Rădulescu — Jamschi, Cuiță — Nuța (min. 62 Leșeanu), Pană, Sandu Mircea, Kraus (min. 83 Damian).

A arbitrat slab M. MORARU (Ploiești).

Formația C.F.R. din localitate trece actualmente prin momente greu de evitat și extrem de critice. Echipa a fost măcinată de unele contradicții, între o parte din jucătorii (Catrina, Udvoaică, Mărculescu) și vechea conducere tehnică a echipei. În aceste condiții, noul antrenor, Traian Iordache, care a preluat echipa din mers, nu are o misiune tocmai de înviat. Totuși conducerea asociației (președinte ing. P. Teodorescu) l-a asigurat de sprijinul total în restabilirea unui climat sănătos.

În meciul cu Sportul studentesc, jocul echipei C.F.R. Pașcani a fost lipsit de vlagă și inspirație, gazdele fiind gata să cedeze în finalul partidei și acest punct dobândit cu multă greutate. Arbitrul M. Moraru (Ploiești) a condus cu scăpări; în a doua parte a partidei el a comis unele erori culminând cu cea din min. 83, când a fluierat... sfârșitul jocului. Numai la insistențele observatorului federal, Boris Vasișiu, echipele au fost chemate de la cabine și jocul a reînceput.

TRAIAN IORDACHE (antrenor la C.F.R. Pașcani): „Joc extrem de greu pentru echipa noastră, care dorea victoria mai mult ca oricând. Dacă acest lucru

n-a fost posibil, atunci el se datorează următorilor factori: a) Echipa mea nu a respectat indicațiile tactice discutate special pentru acest joc, reușind doar o dominare fără efecte pozitive. b) Apărării bucureștenei au exercitat un marșaj extrem de sever asupra înaintașilor mei, împiedicându-i să acționeze în voie și să-și construiască atacurile. Reprezintă arbitru-lui M. Moraru că nu ne-a acordat o lovitură de la 11 metri, la faultul comis asupra lui Mărculescu. Așa cum au jucat și azi, bucureștenii nu mai pot pierde șefia clasamentului de toamnă”.

ION MOTROC (antrenor la Sportul studentesc): „Jucătorii mei au respectat indicațiile tactice pentru acest joc, dar m-a mulțumit mai puțin activitatea atacanților, care au lăsat neefectuate 4-5 ocazii bune de gol. Cu 50% din ele transformate, am fi plecat de la Pașcani cu două puncte mari și prețioase, atât de necesare, acum, în finalul primei părți a campionatului. Gazdele, așa cum au jucat, nu puteau emite pretenții la un rezultat mai bun”.

V. IORDACHE
correspondent

NOUL ANTRENOR A LUAT UN START BUN

Corvinul Hunedoara — Politehnica Timișoara 2-0 (1-0)

AU MARCAT: Munteanu (min. 5) și Pleian (min. 66). CORVINUL: Tută — Coiculescu II, Stan, Nagy, Mercea — Foca (min. 70 Muțiu), Popa — Coiculescu I, Csergő (min. 56 Pleian), Munteanu, Ștefănescu.

POLITEHNICA: Filip — Popa, Mafa, Arnăut, Maier — Fülöp, Șerban — Dima, Bojin, Petrovici, Gherga.

A arbitrat cu ezitări ION CIUCA (Rimnicu Vilcea).

Timișorenii au venit la Hunedoara decisi să facă „clipe negre” formației-gazdă. Ei au reușit parțial în această tentativă, având meritul că nu au închis jocul, că au luptat cu dirzenie pe tot parcursul meciului. În prima repriză, ambele formații au pus îndeosebi accent pe angajamentul fizic, la hunedoreni observându-se că nici de astă-dată vestigiul simțământ al colectivității, n-a reușit să potențeze valorile individuale. În min. 5 Coiculescu II s-a infiltrat pe aripa dreaptă, a centrat la semi-falșime pe partea opusă, anticipând bine traiectoria mingii, Munteanu a re-luat cu stîngul de la aproximativ 12 m trimițând balonul în poartă pe lângă portarul Filip, prins pe picior greșit. Din acest moment și pînă la finalul primei reprize, notăm un „cartonaș galben” atribuit lui Foca și perioade de dominare ale oaspeților, ca și greșelile tactice ale hunedorenilor, care au atacat de regulă în zona centrală a careului, unde fundașii timișoreni au reușit destul de multe baloane periculoase. În repriza secundă,

linia de fundasi a oaspeților ni s-a părut aspră, elastică și articulată, ea reușind cu calm să „plombeze” spațiile libere create de adversar. În fața ei, hunedoreni au ripostat energic pe alocuri, trebuind să neutralizeze și să fisureze un sistem defensiv rezistent.

PETRU STANILA (Corvinul Hunedoara): „Vin de la Rimnicu Vilcea. Am debutat la cîrma Corvinului cu o victorie. Partida a oferit un joc dinamic, hunedoreni au fost mai buni, deși în unele momente au arătat deficiențe în linia de mijloc și slăbiciuni în dispozitivul ofensiv, prin nesiguranta în interceptii și pase intîmplătoare. De fapt și la studenți, atacul mi s-a părut că n-a dat tot ce putea”.

TOMA JURCA (Politehnica Timișoara): „Gazdele au jucat cu voință, s-au dovedit mai lucide și mai operative. Deși buni în cîmp, la capitolul finalizare am fost corigenți. Echipa noastră a arătat uneori dezechilibru, lînsă de vlagă și de explozie”.

IOAN VLAD
correspondent

VICTORIE DE NECONTESTAT

C. F. R. Arad — C. S. M. Reșița 1-0 (1-0)

AU MARCAT: Gyenge (min. 20). C.F.R. ARAD: Wesser — Cotarcă, Kukla II, Kukla I, Cociuban — Babău, Demian — Mihoc (min. 76: Vlad). Gyenge, Schwartz, Korossy.

C.S.M. REȘIȚA: Iles — Rednic, Kiss, Pirvan, Kafta — Puskaș, Florea — Dumitru, Grozăvescu (min. 57: Șfîrlogea), Silaghi, Atodiresci (min. 63: Stoia).

A ARBITRAT bine IOAN RUS (Tg. Mureș).

Reșitenii nu au confirmat poziția de lideri pe care o dețin, prin jocul prestat la Arad. Feroviarii arădeni, pare-se, au prestat cel mai bun joc al lor din actualul campionat. A fost un meci de mare luptă, disputat într-o înaltă tensiune, care l-a obligat pe arbitru înfîlțiri să imparti cîte trei avertismente ambelor echipe. Victoria arădenilor este de necontestat. Numai cele două bare (Cotarcă min. 18 și Kukla II min. 38) și pripeala atacanților locali au făcut ca reșitenii să scape cu o înfrîngere la scor minim. C.S.M. a avut doar două ocazii mai clare, prin Silaghi și Șfîrlogea, dar le-a ratat. Regretabil faptul că cei peste 1.000 de suporteri din Reșița care au însoțit echipa au avut o atitudine nesportivă, culminînd cu aruncarea în teren a unei sticle de către Petru Laboda, salariat al Combinatului Siderurgic Reșița, identificat și reținut de miliția municipiului Arad.

ILIE DON (C.F.R. Arad): „Cred că nu greșesc spunînd că am obținut azi o victorie meritată. În comparație cu meciurile de pînă acum, jucătorii mei au dorit de data aceasta pe deplin victoria, luptînd eroic. Reșitenii formează o echipă căreia îi lipsește forța de pătrundere și finalizare. Doar Silaghi a constituit pentru apărarea noastră un pericol, dar cu o singură floare nu se poate face o cunună de învingători”.

IOAN REINHARDT (C.S.M. Reșița): „Feroviarii au avut ambiție mare. Atacul echipei mele a jucat foarte slab, probabil și din cauza terenului greu. Îmi explic comportarea modestă a echipei C.S.M. și prin faptul că, în săptămîna premergătoare partidei, gripa a ținut departe de terenul de antrenament pe cîțiva dintre jucători”.

PAVEL ȘODINCA
correspondent

Fază din meciul F. C. Galați — Progresul București. Portarul Manta respinge un atac al gîlăjenilor
Foto: I. SATMAREANU

MIRCEA RĂDULESCU: 300 JOCURI OFICIALE

Un nume care persistă și va rămîne în continuare în memoria vechilor și actualilor susținători ai Sportului studentesc: MIRCEA RĂDULESCU. Este jucătorul cu cea mai mare stagiatură în Divizia B (13 ani) și totodată căpitanul formației bucureștene din 1966. Sint într-adevăr ani buni și nu este mai puțin adevărat că fundașul stîng al studenților bucureșteni, la vîrsta de 30 de ani se apropie vertiginos de impresionanta cifră a jocurilor oficiale: 300.

De la vîrsta de 14 ani s-a dedicat fotbalului în echipa de pitici, și apoi juniori, a clubului Rapid sub conducerea tehnică a antrenorilor I. Costea și I. Urecheanu. Anii au trecut și în anul 1959, după terminarea liceului, Mircea Rădulescu susține admiterea la I.E.F.S. pe care o... depășește cu succes devenind student și, totodată, compo-nent al echipei studenților bucureșteni sub bagheta antrenorilor N. Roșculeț și G. Ola. În această perioadă a fost selecționat în lotul național de juniori unde a jucat alături de Ștefan (Dinamo), Ghergheli, Năftănilă, Pircălab etc., un singur meci, cu Polonia (2-0).

Din 1959 și pînă în actualul campionat, îl găsim la Sportul studentesc, cu o singură întrerupere de un tur (1962-63), cînd a apărut culorile fostului club Viitorul. În această lungă perioadă, deși a avut coechipieri mulți jucători care mai târziu au ajuns în Divizia A ca Ion Ionescu, Lucescu, Angelescu, Dumitru Popescu etc. Mircea Rădulescu a rămas fidel clubului său, remarcîndu-se printr-o totală dăruire și o disciplină de fier în ceea ce privește slăurile antrenorilor. Motivul rămîinerii în București a fost lesne de înțeles: paralel cu fotbalul, începînd din anul 1963, de cînd a terminat facultatea, el a devenit asistent universitar la I.E.F.S.

— Ce șanse acorzi echipei în actualul campionat?

— Anul acesta va fi o luptă foarte grea între două echipe gîlățene și tot atîtea bucureștene. Cel mai bun va învinge. Personal cred că de data aceasta vom promova în prima divizie.

— Ce-ți dorești pentru viitor?

— În primul rînd promovarea în Divizia A și atunci voi abandona activitatea competițională, iar dacă nu, ținînd cont de excelența condiție fizică în care mă aflu, voi căuta să împlinesc... 15 ani de activitate continuă.

— Într-adevăr iată două dorințe bine ordonate și, dacă ne gîndim bine, nu lipsite de șansa realizării.

— Noi îi urăm deplin succes blondului fundaș al Sportului studentesc.

PAVEL PEANĂ
correspondent

SERIA I

REZULTATE • CLASAMENTE • ETAPA VIITOARE

SERIA A I-a

Metalul București — Ceahlăul P. Neamț 4-0 (1-0); Chimia Rm. Vilcea — Politehnica Galați 0-0; C.F.R. Pașcani — Sportul studentesc 1-1 (0-0); Metalul Plopieni — Știința Bacău 1-1 (0-0); Metalul Tirgoviste — Progresul Brăila 2-0 (2-0); S. N. Oltenița — Portul Constanța 3-2 (2-0); Poiana Cimpina — Dunărea Giurgiu 0-0; F. C. Galați — Progresul București 2-1 (0-1).

1. SPORTUL STUDENTESC Buc.	13 7 6 0 24-14 17
2. ȘANTIERELE NAVALE Oltenița	13 7 3 3 17-10 16
3. METALUL Tirgoviste	13 7 2 4 16-13 16
4. PROGRESUL București	13 6 3 4 23-11 15
5. POLITEHNICA Galați	13 5 5 3 18-9 15
6. FOTBAL CLUB Galați	13 6 2 5 19-18 14
7. ȘTIINȚA Bacău	13 5 4 4 13-14 14
8. PROGRESUL Brăila	13 5 3 3 12-10 13
9. CEHLĂUL Piatra Neamț	13 5 3 3 18-22 13
10. METALUL București	13 4 3 5 15-13 12
11. METALUL Plopieni	13 5 2 6 15-16 12
12. DUNĂREA Giurgiu	13 4 3 6 11-19 11
13. CHIMIA Rimnicu Vilcea	13 4 3 6 10-21 11
14. PORTUL Constanța	13 2 5 6 14-16 9
15. C.F.R. Pașcani	13 3 2 8 14-17 8
16. POIANA Cimpina	13 3 2 8 12-22 8

Metalul Plopieni — Progresul Brăila; Progresul București — S.N. Oltenița; C.F.R. Pașcani — Portul Constanța; Ceahlăul P. Neamț — Dunărea Giurgiu; Sportul studentesc — F. C. Galați; Poiana Cimpina — Chimia Rm. Vilcea; Știința Bacău — Metalul Tirgoviste; Politehnica Galați — Metalul București.

Vulturii Textila Lugoj — Metalurgistul Cugir 1-0 (0-0); Corvinul Hunedoara — Politehnica Timișoara 2-0 (1-0); Chimia Făgăraș — Olimpia Satu Mare 1-0 (0-0); C.F.R. Timișoara — Minerul Baia Mare 3-2 (1-0); C.F.R. Arad — C.S.M. Reșița 1-0 (1-0); Electroputere Craiova — Minerul Anina 2-2 (0-1); Gloria Bistrița — Olimpia Oradea 2-1 (2-1); Gaz metan Medias — C.S.M. Sibiu 1-0 (1-0).

1. C.S.M. Reșița	13 9 2 2 22-6 20
2. C.F.R. Timișoara	13 6 4 3 17-10 16
3. MINERUL Baia Mare	13 6 3 4 22-12 15
4. C.S.M. Sibiu	13 7 0 6 13-17 14
5. POLITEHNICA Timișoara	13 5 3 5 25-16 13
6. CORVINUL Hunedoara	13 6 1 6 17-16 13
7. GLORIA Bistrița	13 5 3 5 16-15 13
8. C.F.R. Arad	13 5 3 3 13-22 13
9. VULTURII TEXTILA Lugoj	13 5 2 6 23-20 12
10. CHIMIA Făgăraș	13 6 0 7 11-14 12
11. METALURGISTUL Cugir	13 5 2 6 14-23 12
12. MINERUL Anina	13 5 1 7 16-18 11
13. OLIMPIA Oradea	13 5 1 6 17-18 11
14. GAZ METAN Medias	13 4 3 6 9-14 11
15. ELECTROPUTERE Craiova	13 4 3 6 12-18 11
16. OLIMPIA Satu Mare	13 3 3 7 6-15 9

Politehnica Timișoara — C.S.M. Sibiu; Minerul Anina — C.F.R. Arad; Vulturii Textila Lugoj — Olimpia Oradea; Chimia Făgăraș — Gaz metan Medias; Minerul Baia Mare — Electroputere Craiova; Metalurgistul Cugir — Corvinul Hunedoara; C.S.M. Reșița — C.F.R. Timișoara; Olimpia Satu Mare — Gloria Bistrița.

CINE VA REZISTA PÎNĂ LA URMĂ

● SE APROPIE ORA BILANȚULUI ● ALERTĂ PRINTRE SELECȚIONERI

CU O SAPTĂ-
MÎNĂ ÎNAINTEA
MECIULUI DE LA
24 NOIEMBRIE

CE ȘTIȚI
DESPRE

FOTBALUL

GALEZ?...

Se apropie sfârșitul anului și, în același timp, încheierea preliminariilor campionatului Europei, deci și ora bilanțurilor. Este momentul cel mai agitat (și de multe ori neplăcut) din viața unui antrenor federal, dintr-o meserie atât de îngrată, a cărei reușită depinde (și din păcate, practica a demonstrat-o de nenumărate ori) nu atât de competența antrenorului, cit de o... bară, un contraatac, de o eroare de arbitraj... Antrenorul are o viață grea la o echipă de club, unde responsabilitățile sînt mai mici, dar la o reprezentativă, fanionul activității fotbalistice dintr-o țară, echipă față de care pretențiile sînt incomparabil mai mari!

Și pentru că munca lui se măsoară, de obicei, prin rezultate, iată de ce ora bilanțului este așteptată cu firească îngrijorare. Stau liniștiți doar cei care, anul acesta, pot prezenta cea mai bună carte de vizită: calificarea în turul următor al campionatului european...

Aceștia însă, la oră actuală sînt prea puțini. Cei mai mulți stau încă sub riscul necalificării echipei lor și pe ei îi puteți găsi mai jos în lista antrenorilor federali din țările europene aflați în funcție în acest moment:

Albania: L. Borici; Anglia: Alf Ramsey; Austria: L. Stassny; Belgia: R. Goethals; Bulgaria: V. Spasov; Cehoslovacia: L. Novak; Danemarca: R. Strittich; Elveția: L. Maurer; Finlanda: O. Laksonnen; Franța: G. Boulogne; Grecia: Billy Bingham; Irlanda: G. Bowens; Islanda: Nord; Terry Neill; Islanda: A. Gudmunsson; Italia: F. Valcareggi; Iugoslavia: V. Boskov; Luxemburg: E.

Melchior; Malta: T. Formosa; Norvegia: G. Curtis; Olanda: F. Fadrhonic; Polonia: K. Gorski; Portugalia: Gomes Da Silva; R.D. Germană: G. Buschner; R.F. a Germaniei: H. Schön; România: A. Niculescu; Scoția: Tommy Docherty; Spania: L. Kubala (contract prelungit); Suedia: G. Eriksson; Țara Galilor: Dave Bowen; Turcia: Cihat Arman; U.R.S.S.: V. Nikolaev; Ungaria: R. Illovszky.

Acest tabel poartă „urme” mai vechi, de... origine mexicană. Au dispărut cei ale căror reprezentative n-au avut realizări în preliminariile C.M. 1970 sau în turneul final din Mexic: Marko (Cehoslovacia), St. Boskov (Bulgaria), Ballabio (Elveția), Kacalin (U.R.S.S.), Dugauev (Franța), Gheorghiadis (Grecia), Soos (Ungaria), cărora li s-a retras mandatul. Lista însă prezintă și urme mai proaspete, de data aceasta ca urmare a lipsei de randament în preliminariile campionatului european, care au făcut noi „victime”: G. Brown (Scoția), J. Hoffer (Ungaria). Primul însă, a avut de înfruntat opoziția marilor cluburi atunci cînd trebuia să alcătuiască echipa națională și neputînd folosi pe cei mai buni jucători scoțieni, echipa națională a jucat fără strălucire în preliminariile europene. Secundului i-a fost „suficientă” înfrîngerea cu 3-0 de la Sofia pentru a bate în retragere și a-i face loc lui R. Illovszky, revenit la cîrma reprezentativei, după ce și el fusese trecut printre furele caudine... Alte nume au dispărut din proprie inițiativă: R. Mitici (Iugoslavia), R. Konczewicz (Polonia).

În opoziție, rezultă și ci-

teva exemple interesante, de stabilitate, chiar dacă antrenorii n-au avut realizări de genul celor a căror lipsă a dus la debarcarea altora. Iată-i pe F. Valcareggi (Italia), Alf Ramsey (Anglia), H. Schön (R.F. a Germaniei), Dave Bowen (Țara Galilor) și A. Niculescu, care se află de ani de zile la conducerea tehnică a echipelor naționale. E drept însă, că ei au prezentat și prezintă rezultate argumente, așa cum nu este cazul lui R. Goethals (Belgia), L. Stassny (Austria), F. Fadrhonic (Olanda), L. Borici (Albania), R. Strittich (Danemarca), G. Buchner (R.D. Germană) și totuși au fost menținuți pe posturile lor, reinnoindu-li-se încrederea. Ni se pare punctul de vedere cel mai just,

atunci cînd se ține seamă de competență și muncă și nu de rezultate.

Numele noi care apar pe tabelul de mai sus sînt „post-mexicane” (incluzînd și preliminariile C.M.). Deocamdată nu se pot face pronosticuri asupra viitorului carierei lor, deși unii dintre ei au o poziție destul de solidă, în ciuda unor rezultate (G. Boulogne în Franța, L. Kubala în Spania, cărui i-a fost prelungit contractul pe încă doi ani deși n-a obținut calificarea în campionatul European, K. Gorski în Polonia). Să așteptăm ora bilanțului „europenelor” pentru că — cine știe? — poate aduce surprize. Abia atunci vom vedea cine a rezistat și cine nu...

P. G.

Unul care mai stă liniștit pe scaunul său, deși n-a reușit cu echipa națională ceea ce au reușit colegii săi de la cluburi ca Ajax și Feyenoord: F. FADRHONC, antrenorul reprezentativei Olandei

AUTOPORET BECKENBAUER

Beckenbauer (dreapta) în unul dintre meciurile sale celebre, finala cu Anglia. În fața sa, o altă celebritate, Bobby Charlton (nr. 9)

Nu cu mult timp în urmă, cunoscutul jucător vest-german Franz Beckenbauer a fost oaspetele paginilor ziarului „BILD ZEITUNG”, în care a publicat o serie de păreri și impresii despre sine însuși, despre alții, despre fotbal în general. Iată cîteva dintre acestea care ni s-au părut mai pline de interes.

Teama declinului inevitabil: „Am împlinit de curînd 26 ani și aproape că nici n-am vrut să-i sărbătoresc, deoarece consider că această vîrstă înseamnă și apogeeul carierei. De acum încolo începe lupta pentru a rămîne în vîrfurile piramidei, după care inevitabil vine declinul. Ce dureros va fi cînd va trebui să abandonez fotbalul!”

Sacrificii: „...Pentru a rămîne multă vreme în frunte trebuie să ai o vîntă de fier. În fotbal, osanalele și... injuriile alternează într-un ritm matematic. Cînd ajungi vedetă, roșesc în jurul tău fel de fel de prieteni care, de obicei, reprezintă pericolul cel mai grav pentru caracterele mai slabe.”

Rolul meu în echipă: „...De obicei joc „libero”. La nivel mondial, spun unii. Alții susțin că rolul meu este dintre cele mai ușoare dar, așa cum înțeleg eu să-l îndeplinesc, vă asigur că este foarte greu. Ne-am îndepărtat mult de rolul „libero”-ului clasic italian. Îmi place să mă duc înainte, să creez, să finalizez, să alerg ne-

încetat tot timpul jocului. În felul acesta adversarii mei nu mă pot marca niciodată cu eficiență. Nu este mai puțin adevărat că modul acesta de a activa are acoperire în virtuțile colegilor mei din apărare care știu să mă dubleze și să-mi preia sarcinile la perfecție.”

Echipa națională: „Mulți cred că în echipa națională sînt senatori de drept. Nimic mai neadevărat! Helmuth Schön nu recunoaște așa ceva în echipa lui și eu însumi trebuie să lupt de fiecare dată pentru a face parte din cei 11 aleși.”

Meciul vieții: „Fără îndoială, a fost cel cu Italia de la C.M. din Mexic. Am jucat, cum bine știți, cu un umăr luxat și am suportat dureri atroce. Amărăciunea înfrîngerii a fost întrucîtva diminuată de faptul că personal am dat tot ceea ce puteam da în acele condiții și că am pierdut în fața unui adversar mai bun.”

Viața mea: „...Sînt un instinctiv, reacționez spontan, motiv pentru care unii mă consideră arogant, cu „nasul în vînt”. Eronat. Sînt foarte sincer. Meseria mea cere sacrificii enorme și de aceea deseori fug de oamenii, îi evit, mă închid în mine însumi.”

Bilanțul: „Am jucat de peste 50 ori în echipa națională înscrind 14 goluri; am participat la două campionate mondiale am făcut parte din selecționata mondială contra Brazi-

liei (Rio de Janeiro, 1968), am cîștigat cu echipa mea, Bayern München, „Cupa Cupelor” în 1967, o dată campionatul (1969) și de patru ori (1966, 1967, 1969, 1971) cupa țării. În sfîrșit, de două ori în 1968 și 1969, am fost ales „fotbalistul anului” titlu la care țin foarte mult. Dar, cu toate acestea, nu sînt deplin satisfăcut de palmaresul meu sportiv. Îmi lipsește titlul de campion mondial ratat în 1966 (locul doi) și 1970 (locul trei). Poate la ediția viitoare.”

DE PRETUTINDENI

MECIUL LUI MAZZOLA

Intreaga presă italiană, și nu numai ea, socotește că Sandrino Mazzola a făcut cel mai bun meci al carierei sale, în partida cu Borussia Moenchengladbach din C.C.E. Conducătorul de joc al Internaționalei a strălucit de-a lungul celor 90 de minute și evoluția lui este cu atât mai valoroasă cu cît el l-a avut în fața pe un alt dirijor de mare clasă, pe Netzer.

RECORD DE CERERI DE BILETE...

La partida-derbi Ajax—Feyenoord, disputată cu puțin timp în urmă la Amsterdam s-a înregistrat cea mai mare cerere de bilete din întreaga istorie a clubului Ajax. Pentru cele 30.000 de locuri ate stadionului au fost primite nu mai puțin de 150.000 de cereri. Cu alte cuvinte, cinci cereri pentru un loc! În ziua jocului, în fața stadionului se aflau încă zece mii de iubitori ai fotbalului, care nu găsiseră bilete și au făcut drumul pînă la intrările arenei în speranța că poate vor găsi vreunul...

NOII MÎNJI AI LUI STEIN

Cunoscutul director tehnic al lui Celtic Glasgow, Jock Stein, a efectuat importante modificări în lotul primei formații prin includerea unui masiv grup de tineri. Mai cu seamă noua sa linie de mijloc, compusă din Hay-Dalgligh-Connolly, a cucerit unanime sufragii, prin mobilitatea și tehnica sa deosebită. Stein a declarat că intenționează să continue politica de promovare a jucătorilor tineri, astfel ca, pînă la sfîrșitul anului 1972, să aibă o garnitură complet nouă în comparație cu aceea care a încheiat sezonul 1970/1971.

CORSPONDENȚĂ SPECIALĂ PENTRU „FOTBAL”

BRAZILIA ÎNTEȘTE TITLUL OLIMPIC?

Ani de-a rîndul, fotbalul brazilian s-a dezinteresat de competiția olimpică. Pe de-o parte dezvoltarea profesionalismului cu interesele sale materiale care împiedicau formarea unei bune echipe, pe de altă parte Olimpiada care n-a pasionat niciodată Brazilia, au determinat doar o prezență simbolică la aceste jocuri. În ultimul timp, cu un contact internațional mai intens, cu candidatură lui Joao Havelange la președenția F.I.F.A. și cu interesul arătat de guvern pentru mai intense legături internaționale sportive, Comitetul olimpic brazilian a hotărît ca echipa amatoare a țării să se pregătească pentru turneul de calificare care va avea loc în această lună, în Columbia și, mai departe, să lupte chiar pentru primele locuri ale turneului final.

Nu a fost prea simplu să fie convinse cluburile să elibereze jucătorii care nu au contracte profesionale, dar fac parte din prima garnitură, să ia parte la pregătiri. Cluburile au amenințat că vor denunța selecționatul că au primit totuși bani, deși nu au contracte, că acești jucători nu au condiții de amatori, în sfîrșit, au făcut totul ca să evite chemarea la lotul olimpic. Pînă la urmă, Confederația Braziliană de Sporturi a pus piciorul în prag și și-a impus voința. Cluburile vor elibera jucătorii și Brazilia va putea prezenta — astfel — o echipă destul de puternică.

În general, au fost convocați jucătorii născuți în anii 1951, 1952 și 1953, majoritatea verificați în turneul internațional de tineret de la Cannes, pe care l-au și cîștigat. Lotul a fost completat cu cîteva jucători de valoare superioară, elemente de real talent care pot candida la un titlu olimpic contra puternicelor formații europene. Aceasta, natural dacă se va cîștiga turneul preolimpic. Conducătorul tehnic este căpitanul Claudio Coutinho, care s-a ocupat de lotul campion mondial, în Mexic. Antrenorul ales este Antoninho, un tehnician cu multă experiență.

Lotul este următorul: Nelsom Elias portarul lui Fluminense, (rezervă Geison, portarul lui Gremio Porto Alegre); FUNDAȘI: Aloiso (Flamengo), Rubens Galaxe (Fluminense), Fred (Flamengo), frate cu Paulo Cesar de la Botafogo, Osmar (Botafogo), titular în echipa sa de club, Vagner (Corinthians), Marinho (Fluminense); MIJLOCĂȘI: Marco Aurelio (Flu), Celso (Palmeiras), Ademir (Corinthians), Angelo Paulino (Atletico), Roberto Carlos (Botafogo), INAINȚAȘI: Nilson Dias (Botafogo), Artur Antunes — Zico — (Flamengo), Santista (Santos), Clayton Zanotti (Guarani) și Galdino (Botafogo).

Sînt nume cunoscute în fotbalul brazilian deoarece majoritatea fac parte din echipele participante la campionatul național. Mulți dintre ei (Fred, Osmar, Marco Aurelio, Celso, Zico, Clayton), sînt în vederea lui Zagalo, pentru lotul participant la Cupa din 1974.

Dacă echipa cucerește preolimpicul, nu este exclus să fie înfrîntă cu alți jucători mai buni care deocamdată fac parte la finala campionatului național. E prematur de dat numele lor dar e sigur că Brazilia va ataca puternic titlul olimpic, renunțînd la ideea din anul trecut cînd împovăra o echipă amatoare de valoare relativă.

Prin urmare, europeni, atenție! Brazilia intră în lupta pentru titlul olimpic, distincție care lipsește din palmaresul său.

PEDRO VILLA

Sao Paulo, noiembrie.

Poziția celor trei jucători, plus „înșelăciunea” produsă de obiectivul aparatului fotografic, îți dă impresia că ei alcătuiesc o piramidă în mișcare.

MASCOTELE CAMPIONATULUI MONDIAL 1974

Vi-i prezentăm pe TIP și TAP, mascotele campionatului mondial din 1974. Risul lor l-a făcut pe un ziarist vest-german să adauge — cu umor — că a fost provocat de... afacerile descoperite în campionatul primei ligi...

● Grav episod la sfârșitul unui meci de fotbal disputat în Uruguay între două echipe din divizia secundă, „Municipal” și „Novella”. Unul din atacanții celei de-a doua echipe, Petronillo Mendez, după ce în ultimul minut a înscris golul victoriei a fost împușcat de către un spectator irascibil. Într-un spital, Mendez se află și acum într-o stare deosebit de gravă.

● În memoria fostului internațional argentinian, Ernesto Cucchiaroni, decedat acum câteva luni, s-a ridicat o statuie în orașul său natal, Posadas, chiar la stadionul echipei în care a debutat ca jucător și și-a terminat cariera de antrenor (el a decedat chiar în

timpul unui meci pe care-l susținea echipa pe care o antrena, Guaraní).

● La începutul lunii viitoare, cunoscuta echipă Spartak Moscova va susține un meci amical la Paris cu o combinată St. Germain-Red Star, cluburi din prima divizie a campionatului Franței.

● Cunoscutul antrenor vest-german Detmar Kramer, care de mai mulți ani activează ca specialist la F.I.F.A., se află în aceste zile în Australia, unde va rămâne timp de două luni și unde va ține o serie de conferințe și demonstrații practice în fața antrenorilor și tehnicienilor care activează la cele mai cunoscute cluburi.

● Bilantul clubului olandez Feyenoord, dat de curând publicității, arată că în sezonul trecut media numărului de spectatori pe terenul din Rotterdam unde-și joacă meciurile a fost de cca 46.000, cu aproape 4.000 spectatori mai mult decât în sezonul precedent.

● Reîntors acasă, la Belgrad, după ce timp de șapte ani a jucat la Ajax Amsterdam, fostul internațional iugoslav Vasović deține acum funcția de reprezentant al clubului olandez pentru achiziții și perfecționare de turnee, cu alte cuvinte impresarul lui.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane: 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexandru MUSCA

RĂZBUNARE

La aflarea deciziei U.E.F.A., prin care hotărârea refuzarea meciului Borussia Mönchengladbach — Internazionale Milano, căpitanul echipei vest-germane, Günther Netzer, într-un acces de nervi a hotărât să reunească imediat la pușcărie sa mașină de fabricație italiană „Dino Ferrari”. El a mai declarat: „Am terminat pentru totdeauna cu salutul italian, cu filmele lui Mastroianni și cu clarul de lună al insulei Capri”.
Trebuie să recunoaștem că aceste măsuri de represalii, de ignorare a tot ceea ce este italianesc, sînt destul de curioase. În fond, ce legătură au toate acestea cu Internazionale Milano și mai ales, cu decizia U.E.F.A.?

URMAȘUL LUI BOBBY MOORE

Alf Ramsey îl anunță că pe o mare speranță a reprezentativelor engleze. Jucurile lui de pînă acum în echipa de club (Derby County) și în reprezentativă de tineret (unde a evoluat de 11 ori) sînt o dovadă că ascensiunea se desfășoară conform previziunilor. Foarte puternic, posedînd tehnica paselor lungi ca nimeni altul din generația lui „mareă speranță” a fotbalului englez, succesor al lui Bobby Moore pentru postul de fundaș central al echipei naționale, tîndrui jucător are și norocul de a fi lucrat, încă de la vîrstă junioratului, la Sunderland, și mai departe, acum, la Derby County, cu același antrenor: Brian Clough, pe care îl ascultă orbește. Vîrsta și numele lui: are 20 de ani și se numește Colin Todd.

„ARTISTUL GAZONULUI” A DEVENIT ARTIST DE CINEMA...

Iubitorii fotbalului își amintesc de excelentul fundaș stînga al echipei Argentinei, Marzolini, una din „stelele” turneului final al C.M. 1966. El a și fost declarat, de altfel, cel mai bun jucător pe acest post dintre toți cei 16 candidați ai întrecerii desfășurate în insula engleză.

După ce a mai dispărut de pe prima scenă a competiției fotbalistice, Marzolini a devenit actor profesionist de film. El a reușit un mare succes, recent, într-un serial al televiziunii. Acum el se pregătește pentru turnarea unui film de lung metraj, de data aceasta dedicat fotbalului, în care Marzolini joacă rolul interpretat cîndva, în realitate, pe stadion: al unui internațional prezent la o mare competiție și care trece prin multe peripeții pînă să ajungă titularul echipei naționale.

extern MAGAZIN extern

ELEGANTUL ȘI INCISIVUL CRUYFF

Iată-o pe vedeta clubului Ajax, Cruyff, într-o acțiune altă de caracteristică lui: și-a împins mingea înainte, a evitat contactul cu adversarul (Zvunka — Ol, Marseille, care atacă prin alunecare) printr-un salt și-și va continua cursa cu un șut puternic. Mișcarea lui în teren, mereu derutantă, schimbările de viteză, driblingul subtil și

șuturile la poartă impresionează pe spectatori dar și pe adversari. Stilului său elegant, de mare spectacol, îi adaugă o eficacitate deosebită. În cele două jocuri cu Olympique Marseille, Cruyff a marcat trei din cele șase goluri ale echipei sale și a fost coautor al altor două. Ce vrei mai mult?

PUS LA PUNCT... PE LOC!

Turbulentul spectator din fotografia noastră, pătruns pe teren la un meci din campionatul scoțian, a fost pus la punct, pe loc, chiar de către jucătorii gazdelor, care i-au aplicat o mică corecție.

Oricît de „operativă” a fost intervenția acestora, echipa lor tot s-a ales cu o suspendare pe două etape a terenului...

ARBITRU CU... GARDĂ PERSONALĂ!

Ceea ce vedeți în această fotografie reprezintă primul act dintr-un epilog pe care l-a provocat un recent meci din campionatul Franței, Olympique Marseille — St. Etienne, câștigat de ultima echipă cu 3-2. Arbitrul întinerii, alsacianul R. Wurz, un fost jucător al lui S. C. Strasbourg și fost alergător pe 400 m. unul din cei mai tineri (30 ani) arbitri francezi și internaționali, a fost acuzat de conducătorii clubului din Marsilia și de fanicii lui suporter, că a acordat golul al treilea, cel al victoriei, deși ar fi fost marcat în condiții neregulate (în momentul în care Largue a înscris, Reveli se afla în poziție de ofsaid, semnala de tușier). Scandalul a fost găsit și arbitrul a trebuit să părăsească terenul sub o puternică escortă de poliști, care l-au însoțit pînă la cabine și apoi pînă la pie-

careea din oraș, pentru a-l feri de furia suporterilor localnici.

Al doilea act s-a consumat la porțile stadionului, în fața cărora se masaseră spectatori. Tînta lor a fost... autocarul în care se urcaseră jucătorii clubului St. Etienne și pe care l-au bombardat cu pietre. În ciuda măsurilor luate de poliști, din teroarea jucătorilor n-au pătît nimic, în schimb autocarul a fost avariat. Profund afectat de aceste acte de vandalism, antrenorul Albert Batteux a declarat unui ziarist: „Trebuie să ne decidem odată să facem ceva pentru a pune capăt unor astfel de acte. Dacă nu, nu ne rămîne decît să ne închidem în casele noastre și să boim pe mormîntul fotbalului de înaltă competitivitate”.

Fotbalul urmează o evoluție periculoasă în multe țări...

VICTORIE PITEȘTEANĂ ÎN DEPLASARE!

CRAIOVA. Un public numeros, atras de promisiunile unei dispute ce se anunța interesantă și poate în egală măsură și de prezența în teren a internaționalului Dobrin, a fost martor la desfășurarea unei partide care însă l-a dezamăgit. Și asta pentru că în afara festivității dinaintea meciului, cînd Dobrin a fost felicitat călduros, făcîndu-i-se și o frumoasă manifestare de simpatie, jocul propriu-zis a oferit numai motive de insatisfacții: **ritm lent, numeroase greșeli tehnice și inexactități tactice**, multe gesturi nesportive (Olteanu, Radu, Niculescu) care au culminat cu lovirea, intenționată și gravă, a lui Roșu de către Deselnicu în

min. 57. Și — în final — o victorie, apreciem noi, meritată, a oaspeților, care au evoluat la un nivel în general satisfăcător, avînd în Dobrin un bun creator și realizator de acțiuni.

Scorul a fost deschis în min. 47 de către Dobrin, în urma unei acțiuni personale, majorat prin Jercan în min. 72 și stabilit de Oblemenco în min. 79, prin transformarea unei lovituri de la 11 m, în urma unui fault în careu comis asupra lui Pirvu.

Ocazii au mai fost și de o parte și de alta dar ele au fost ratate, fie din pricina pripelii, fie a impreciziei în șut.

Mihai IONESCU

IEȘENII SÎNT (ÎNCĂ) DEBUSOLAȚI

IASI. Politehnica a intrat pe teren cu o mare și originală noutate în formație, probabil o soluție extremă față de accidentările și ieșirile din formă: **Stoicescu cunoscutul fundaș, purta tricoul cu nr. 8**, dar nu pentru vreo tactică specială ci ca veritabil virf de atac. Apărătorul ieșean nu a putut să justifice însă presupusele sale valențe de înaintaș și aceasta nu din cauza sa. Accidentarea lui Alecu în primul sfert de oră l-a readus pe locul familiar lui din defensivă. Dar cum fotbalul ține să-și facă glumele sale, Stoicescu a apărut și în rol de înaintaș, fiind autorul singurului gol al gazdelor, al unei egalări prețioase, cum avea să se dedească pînă la sfîrșit. Po-

litehnica, încă debusolată de numeroasele șocuri din acest sezon, a trecut, prin multe momente dificile, determinate și de scăzuta sa formă generală, dar mai ales de replica lucidă și dirză a lui Sport Club. Prezintă „formația de deplasare”, cum o numesc cei doi Rădulești, **băcăuanii au blocat bine culoarele spre poarta lui Ghiță, reușind în același timp multe contraatacuri** care au făcut ca numărul ocaziilor clare de gol să fie mai numeroase în favoarea lor. Partida însă, a oferit un fotbal fără culoare și mai puțin pasionant în prima repriză, dar ceva mai spectaculos în cea de-a doua. Rezultatul este perfect just.

Eftimie IONESCU

PENTRU CINE BAT CLOPOTELE ?..

CLUJ. S-au vestejit și ultimele speranțe ale feroviarilor clujeni. Meciul cu A.S.A. Tg. Mureș le-a semnat, se pare, definitiv sentința. Oaspeții au jucat ca acasă încurajați frenetic de circa 2000 de spectatori veniți din Tg. Mureș. Începutul C.F.R.-ului este halucinant: vedem o echipă ca de județ, speriată și străină parcă de minge. Militarii pasează chibzuit. Din min. 21, cînd Octavian Ionescu ratează o mare ocazie de gol, feroviarilor clujeni se năpustesc orbește spre poarta lui Nagel și ratează sumedenie de ocazii care mai de care mai clare. După pauză, gazdele continuă aceeași dominare anarhică cu aceleași dureroase ratări. Oaspeții contraatacă rar, dar ex-

trem de periculos. În min. 70 Varadi primește o minge de pe partea dreaptă, pătrunde în careu și înscrie sub privirile stupefiate ale lui Totoianu. În acest moment, agonia clujenilor l-a sfîrșit. Cîteva clipe pe stadion este o liniște mormintală. Se aud vag undeva niște clopote. Cu toate acestea, în min. 75, Soos execută impecabil o lovitură de colț și S. Bretan reia spectaculos în gol, egalînd. Acum antrenorul Rădulescu face o schimbare de finețe, care însă pentru a da rezultat trebuie să aibă elementul uman adecvat: scoate „libero”-ul și aruncă în atac un înaintaș de meserie, dar manevra rămîne, pînă la sfîrșit, fără rezultat.

V. CACOVEANU

LIDERUL ÎNVINȚE ÎN FINALUL PARTIDEI

ARAD. Textiliștii arădeni nu au fost astăzi prea darnici cu suporterii lor pentru a le oferi mai multe goluri. Înaintarea care „macină totul”,

cum spunea nu de mult E. Hof, antrenorul Austriei Salzburg, nu și-a justificat renumele...

Gazdele încep jocul furtunos

și chiar în primele secunde Domide are o mare ocazie de gol, dar se precipită și ratează. Localnicii joacă în continuare dezlanțuit, își inghesuie adversarul în careu, dar **pripeala și căutarea poziției ideale de șut** au făcut ca tabela de marcaj să rămînă mult timp neschimbată.

Intențiile constanțenilor au ieșit de la început în evidență după așezarea lor în teren: aproape întreaga echipă (cu excepția lui Tufan și a lui Kallo) masată în fața porții lui Ștefănescu nu exprima decît un sin-

gur gînd — meci nul. Tactica le-a reușit dar numai pînă în min. 79, cînd Kun II, într-un acces de agresivitate angajează o luptă prelungită cu mai mulți apărători adversi, intră în posesia mingii și înscrie plasat de la cîțiva metri, punînd astfel capăt speranțelor oaspeților care începuseră să prindă din ce în ce mai mult contur de îndeplinire. Dar, ca foarte adeseori în astfel de situații, visul s-a risipit pînă la urmă...

PAVEL ȘADINCA

DOUĂ PUNCTE MUNCITE DIN GREU

PETROȘANI. A fost un meci viu disputat, aproape dramatic. Frumusețea partidei și-a tras seva în primul rînd din ardorarea jucătorilor, din înțeleșirea lor aspră în lupta grea pentru puncte. Dinamo a pierdut cu demnitate, după ce s-a apărut cu disperare în primele 20 de minute, a contraatacat cu destulă vigoare apoi pînă la pauză, forțînd în continuare echilibrarea jocului în repriza a doua. Oaspeții au condus la un moment dat, dar iluzia lor a trăit puțin, fiindcă Jiul n-a putut concepe că poate plăti, totuși, atît de scump marile sale ratări din prima parte a meciului (Mulțescu min. 15 și Stoian min. 28). Ineficacitatea Jiului, ajunsă proverbială în acest campionat, s-a topit în di-

mensiunile insuccesului care se contura. După primirea golului, gazdele și-au strîns iarăși rîndurile, au dat un nou și decisiv asalt în careul păzit atît de bine de Nunweiler III. Două goluri rapide le-au răsplatit eforturile și ultima parte a întîlnirii s-a transformat într-o luptă de uzură, dar cu mijloace egale, astfel că victoria muncită a gazdelor (azi fără Zibardi — operat de apendicite și Peronescu — suspendat pentru indisciplină) n-a mai putut fi cîștinată. Dinamo are circumstanța atenuantă a randamentului sub posibilități (explicabil și previzibil) al internaționalilor săi atît de solicitați în ultima vreme. Unul a lipsit azi: Nunweiler VI.

Ion CUPEN

ORĂDENII S-AU IMPUS „FĂRĂ PROBLEME”

ORADEA. Crișul „a spart ghinionul”. În sfîrșit, suporterii echipei locale au plecat mulțumiți de la stadion. Favoriții lor au realizat prima victorie din acest campionat, pe teren propriu (pe C.F.R. Cluj l-au învins la Carei). O victorie minimă, dar muncită și meritată din plin în fața giuleștenilor. Partida a avut de toate: **ritm, momente de joc bun, momente de mare luptă, suspans și — firește — inexactități**. În prima parte, deși defensivă Rapidului s-a străduit și a reușit în bună măsură să rezolve situațiile create la poarta lui Răducanu, gazdele au trecut de două ori pe lângă deschiderea scorului, prin Moț (min. 14 și 39). În general, prima parte a aparținut

gazdelor. La reluare, în min. 47, la un corner, Bologan scapă mingea din mină și Sărac o trimite peste poartă în momentul cînd Neagu se pregătea s-o expedieze în gol. Avea să fie marea și singura ocazie rapidistă. A venit apoi min. 61, cu excelența pasă în adîncime a lui Neșu spre Moț; Boc are o ezitare și orădeanul îl învinge pe Răducanu fără drept de apel. Crișul prinde aripi, mai are o ocazie în min. 71 (Șchiopu trimite cu capul în bară) și galopează sigur spre victorie în fața unui Rapid mai dezorientat ca oricînd în apărare și fără incisivitate și claritate în atac. Arbitraj corect, sportivitate deplină.

Stelian TRANDAFIRESCU

BRAȘOVENII ȘI-AU ATINS OBIECTIVUL

BUCUREȘTI. Rareori o partidă fără goluri satisfăce pretențiile celor ce-o urmăresc. A fost, desigur, și cazul confruntării dintre Steaua și Steagul roșu, desfășurată mai tot timpul la un nivel tehnic mediu. S-a jucat mai mult la mijlocul terenului. Steagul roșu pentru că i-a convenit să-și țină cît mai departe de propriul careu pe atacanții militari, Steaua pentru că efectiv n-a putut să organizeze susținute acțiuni ofensive care să oblige pe brașoveni la o apărare disperată. Astfel prezentîndu-se lucrurile, fazele de poartă periculoase pot fi numărate pe degete. Iordănescu (min. 15, dar salvează, de pe linia porții, Ivănescu, un gol gata făcut), și Pantea (min. 39,

lovitură de cap parată de Adamache) ar fi putut înscrie pentru militari; dar, parcă mai aproape de gol au fost totuși brașovenii, pe contra-atac, în min. 19 (Drăgoi, șut periculos pe lângă bară), min. 51 (Zotincă, șut puternic respins în corner de Haidu) și mai ales în min. 61, cînd Györfi, scăpat singur în careul bucureștenilor, șutează pe sus, același Haidu boxînd în extremis un balon pe care toată lumea îl vedea scuturînd plasa porții. Punînd în balanță puținele realizări ale celor două echipe pe parcursul celor... 94 de minute de joc, se poate concluziona că rezultatul este perfect echitabil.

Laurențiu DUMITRESCU

UN MECI ANOST, DE NIVEL SCĂZUT

PIOIEȘTI. Optimismul antrenorului Onisie avea să fie infirmat la numai cîteva minute după exprimarea lui, mai precis în min. 4, cînd Dincuță a trimis de la cîteva pași, în poarta goală, mingea centrată puternic de Harapu. După înscrierea golului, pe rînd atacanții ploieșteni, dar mai ales Moraru, au fost pe punctul de a majora scorul, dar, imprecizia în suturile la poartă i-a salvat pe clujeni de un eșec de proporții. Tinînd cont de poziția lor în clasament, ne așteptăm ca studenții să dea o replică mai dirză, să exprime mai concludent în joc posibilitățile de care dispun. Numai Pexa, Fanea și Uifăleanu au reușit să se ridice peste nivelul mo-

dest al celorlalți coechipieri, așa că universitarii nu puteau emite pretenții mai mari, mai ales dacă ne gîndim că abia în min. 16 Fanea a expediat primul șut la poartă lui M. Ionescu. În rest, am mai notat o singură ocazie, ratată de Adam (min. 45), la o pătrundere solitară în interiorul careului. Spre finalul partidei a ieșit în relief jocul incilcit, cu multe pase la adversari, cu intrările dure ale lui N. Ionescu (avertizat de arbitru). O minge expediată de Grozea a căzut pe bară. Minutele treceau greu, mulți dintre spectatori părăsînd tribunele înainte de sfîrșitul unui meci submediocru.

Gheorghe NERTEA

CRÎȘUL — RAPID 1-0 (0-0)

A marcat: Moț (min. 61).
STADIONUL Crișul: teren bun; timp înnoțat, răcoros; spectatori circa 6000.
CRÎȘUL: Bologan 7 — Petre Nicolae 8, Sărac 7, Lucacl 7, Balogh 6 — Neșu 7, Moldovan 6 — Suciu 7, Tamaș 6 (min. 66: Șchiopu 6), Moț 8, Cefan 7.
RAPID: Răducanu 8 — Pop 7, Boc 6, Lupescu 7, Codrea 4 — Dinu 6, Angelescu 6 — Năsturescu 5 (min. 72: Petreanu 6), D. Ene 6, Neagu 5, Codreanu 7.
ARBITRU: Otto Anderco (Satu Mare), nota 8.

● La TÎNERET-REZERVE: 2-0 (1-0).

PETROLUL — „U” Cluj 1-0 (1-0)

A MARCAT: Dincuță (min. 4).
STADIONUL Petrolul: teren moale; timp frumos; spectatori circa 6000.
PETROLUL: M. Ionescu 8 — Gruber 6, Bădin 7, Moranu 8, N. Ionescu 5 — Iuhasz 7, Dincuță 8 — Grozea 7, Harapu 6, Moraru 5 (min. 77: Cozarec), Moldovan 5 (min. 53: Clupitu 6).
UNIVERSITATEA: Ștefan 8 — Crețu 6, Pexa 8, Solomon 7, Mihăilă 6 — Anca 7, L. Fanea 8 — Uifăleanu 8, Munteanu 6, Adam 6 (min. 62: Sudi 6), Lică 5 (min. 63: Iordache 6).
ARBITRU: C. Ghemigean (București), nota 9.

● La TÎNERET-REZERVE: 2-2 (1-1).

U.T.A. — FARUL 1-0 (0-0)

A MARCAT: Kun II (min. 79).
STADIONUL U.T.A.: teren moale; timp noros; spectatori circa 6000.
U.T.A.: Vidac 7 — Birău 9, Lereter 8, Pojoni 9, Popovici 8 — Petescu 6, Domide 7 (min. 84: Calinin) — Sima 7, Kun II 6, Broșovschi 6, Both 7.
FARUL: Ștefănescu 8 — Mareș 6 (min. 59: Ghirca 5), Bălosu 7, Stoica 5, Nistor 7 — Tănase 6, Antonescu 7 — Ologu 8, Caraman 5 (min. 62: I. Constantinescu), Turian 5, Kallo 7.
ARBITRU: Z. Szecsei (Tg. Mureș), nota 8.

● La TÎNERET-REZERVE: 1-2 (1-2).

POLITEHNICA — SPORT CLUB 1-1 (0-0)

AU MARCAT: Stoicescu (min. 47), respectiv Rugiubei (min. 46).
STADIONUL „23 August”: teren denivelat, cu multe gropi; timp noros; spectatori aproximativ 6000.
POLITEHNICA: Costas 7 — Romilă I 8, Ianul 7, Alecu (min. 15: Stoicescu), Sofian 6 — Mărdărescu 7, Simionas 7 — Marica 7, Lupulescu 5, Stoicescu 8 (min. 13: Ince IV 7), Moldoveanu 6.
SPORT CLUB: Ghiță 8 — Mloc 7, Cărtărgiu 8, Velicu 7, Kiss 6 (min. 84: Comănescu) — Vătafu 7, Sînaucanu 6 — Pruteanu 7, Dembrovski 7 (min. 70: S. Avram 6), Rugiubei 8, Pană 7.
ARBITRU: Mircea Bică (București), nota 9.

● La TÎNERET-REZERVE: 2-1 (1-0).

C. F. R. Cluj — A. S. A. Tg. Mureș 1-1 (0-0)

AU MARCAT: Sorin Bretan (min. 75), respectiv Varadi (min. 70).
STADIONUL Municipal: teren moale; timp friguros; spectatori aproximativ 4000.
C.F.R.: Totoianu 5 — Szoke 7 (min. 77: Munteanu), Vișan 7, Dragomir 7, Colocaru 6 — Roman 7, M. Bretan 6 — Soos 6, Tegean 6 (min. 65: S. Bretan 7), O. Ionescu 7, Donici 6.
A.S.A.: Nagel 8 — Szölösy 8, Toth 7, Ispr 8, Czako 7 — Nagy 7, Bolony 7 — Hajnal 6, Varadi 7 (min. 74: Lucaci 6), Mureșan 7, Fazekas 8.
ARBITRU: Gh. Limona (București), nota 9.

● La TÎNERET-REZERVE: 1-2 (1-1).

„U” Craiova — F. C. ARGEȘ 1-2 (0-0)

AU MARCAT: Dobrin (min. 47), Jercan (min. 72), Oblemenco (min. 79 din 11 m).
STADIONUL Central: teren foarte bun; timp excelent; spectatori circa 25000.
UNIVERSITATEA: Oprea 7 — Niculescu 5, Mincă 6 (min. 79: Taci), Deselnicu 4 (min. 57 eliminat de pe teren), Velea 6 — Strimbeanu 6, Ivan 7 — Martinovici 6 (min. 72: Pirvu 6), Neagu 7, Oblemenco 6, Tarălungă 7.
F. C. ARGEȘ: Stan 8 — Pigulea 7, Barou 7, Vlad 8, Ivan 7 — Olteanu 7, M. Popescu 7 — Radu 6, Roșu 7 (min. 58 Prepurgel 7), Dobrin 9, Jercan 7.
ARBITRU: C. Petrea (București), nota 9.

● La TÎNERET-REZERVE: 1-2 (1-1).

STEUA — STEAGUL ROȘU 0-0

STADIONUL „Republicii”: teren bun; timp frumos; spectatori aproximativ 7000.
STEUA: Haidu 9 — Sătmăreanu 8, Ciugarin 7, Negrea 8, Cristache 7 — Naom 7, Vigu 7 — Pantea 6, Iordănescu 8, Năstase 6 (min. 65: Aelenei 5), Marcu 6.
STEAGUL ROȘU: Adamache 9 — Ivănescu 8, Pescaru 9, Olteanu 8, Rusu 7 — Cadar 7, Balint 8 — Zotincă 7 (min. 46: Györfi), Gherghely 7, Drăgoi 8, Györfi 7 (min. 46: Zotincă).
ARBITRU: Nicolae Răinea (Birlad), nota 10.

● La TÎNERET-REZERVE: 3-0 (1-0).

JIUL — DINAMO 2-1 (0-0)

AU MARCAT: Doru Popescu (min. 58), Al. Georgescu (min. 64) și Cotormani (min. 70).
STADIONUL Jiul: teren alunecos; timp rece; spectatori — circa 5000.
JIUL: Suci 8 — Al. Georgescu 8, Georgievici 7, Stocker 7, Tonca 9 — Cotormani 8, Dodu 7 — Urmeș 8, Stoian 7, Măteșcu 8, Naidin 7.
DINAMO: Constantinescu 7 — Nunweiler III 9 — Cheran 8, Sătmăreanu II 8, Gabriel Sandu 8, Deleanu 7 (min. 77: Dobrău) — Săiceanu 7, Dinu 8 (min. 68: Dumitriu II 7) — Lucescu 7, Doru Popescu 7, Dumitrescu 6.
ARBITRU: V. Liga (Galați), nota 9.

● La TÎNERET-REZERVE: 1-5 (1-2).

NUMARUL VIITOR AL REVISTEI NOASTRE VA APAREA JOI 25 NOIEMBRIE, CU RELATĂRI DE LA MECIURILE ROMANIA — TARA GAULOR ȘI U.T.A. — VITORIA SETUBAL, DE MIERCURI

CLASAMENTUL

1. U.T. Arad	10	6	4	0	22	7	16
2. SPORT CLUB Bacău	10	5	3	2	16	9	13
3. STEAUA București	10	4	5	1	13	8	13
4. „U” Cluj	10	5	2	3	18	11	12
5. A.S.A. Tg. Mureș	10	3	6	1	8	7	12
6. DINAMO București	10	4	3	3	15	11	11
7. FARUL Constanta	10	4	2	4	11	10	10
8. STEAGUL ROȘU Brașov	10	3	4	3	9	8	10
9. F.C. ARGEȘ Pitești	10	5	0	5	17	17	10
10. PETROLUL Ploiești	10	5	0	5	6	16	10
11. UNIVERSITATEA Craiova	10	3	3	4	13	13	9
12. RAPID București	10	4	1	5	10	12	9
13. JIUL Petroșani	10	2	5	3	6	9	9
14. CRISUL Oradea	10	2	3	5	4	12	7
15. POLITEHNICA Iași	10	1	4	5	11	18	6
16. C.F.R. Cluj	10	0	3	7	8	19	3

GOLGETERII

8 goluri: RUGIUBEI (Sport Club)
7 goluri: OBLEMENCO („U” Craiova) — 4 din 11 m
6 goluri: KUN II (U.T.A.), DOBRIN (F. C. Argeș)
5 goluri: ANCA („U” Cluj), NEAGU (Rapid)
4 goluri: BROȘOVSCI (U.T.A.) — 1 din 11 m, ADAM — 1 din 11 m și LICĂ („U” Cluj), DEMBROVSKI (Sport Club), LUCESCU (Dinamo) — toate din 11 m, RADU și JERCAN (F. C. Argeș), CUPERMAN (Politehnica).